

Le stratégie de Guy de Brès

De strategie van Guido de Bres (Frans: Le stratégie de Guy de Brès) om de kerk te reformeren.

Noodzakelijk vanwege de ontstellende slaperigheid, of verachting en ongehoorzaamheid van de gelovigen in Reformatorische kerken, t.a.v. het gebod: *'gaat uit het midden van hen, en scheidt u af'*, (2 Kor. 6:17) om de belofte van Christus uit 2 Korinthe 6: 16 & 18 te kunnen ontvangen:

*'Ik zal in hen wonen,
en Ik zal onder hen wandelen;
en Ik zal hun God zijn,
en zij zullen Mij een Volk zijn.'*

*'Ik zal u tot een Vader zijn,
en gij zult Mij tot zonen en dochteren zijn,
zegt de Heere, de Almachtige.'*

Want indien men de religieuze, doch openlijk ongelovige mens (ook als hij of zij is gedoopt) meer liefheeft dan Christus en Zijn Gemeenschap, dan zal het toch zijn:

📖 Openbaring 3:16 Zo dan, omdat gij lauw zijt, en noch koud noch heet, Ik zal u uit Mijn mond spuwen.

📖 Matthéüs 10:37 Die vader of moeder liefheeft boven Mij, is Mijns niet waardig; en die zoon of dochter liefheeft boven Mij, is Mijns niet waardig.

Het **W**oord, dat zult gij laten staan,
en niets daarbij verzinnen.

De **H**eer gaat in de strijd vooraan:

Zijn Geest doet overwinnen.

Al rooft g' ons al ons goed,
vrouw, kind, en eer en bloed,
ontneem 't ons alles vrij!

Gij wint er toch niets bij:
het Rijk blijft ons behouden! ¹

¹ Gezang 79, Oude Hervormde Bundel (1938)

Inhoudsopgave

Inleiding.	3
De valse ‘theologische’ verwisseltruck.	5
‘Strategie van Guido de Brés’	8
Een paar voorbeelden.	9
De belijdenis van de traditionele en religieuze geest.	11
Zuivering ten gunste van de Gemeente Gods.	11
Tegenwerping:	12
De huidige dwaling in ‘Reformatorische’ kerken:	13
Verschillende opvattingen over de (kinder)doop, een belangrijke oorzaak van deze dwaling.	14
Calvijns mogelijke tegenstrijdigheid.	16
Wanneer is er sprake van wederdoop?	20
Dispuut tussen een kordelier en Guido de Brés	22
Citaat uit het dispuut tussen de bisschop van Atrecht en Guido de Bres	22
Calvijn over: De uitlegging der Heilige Schrift	23
Tyndale - over de listigheid der mensen om van het Woord weg te drijven, en die daarbij blijven zullen gehaat worden.	23
Drie belijdenisgeschriften van de Nederlandse gereformeerde/hervormde kerk.	24
Wat is de overeenkomst tussen de Roomse kerk en de huidige Nederlandse hervormde kerk en haar afscheidingen?	24
Conclusie:	25
Levensloop en werk van Guido de Brés.	26
Over de Bijbel en het onderzoek der Waarheid.	27

Inleiding.

Vele gelovigen in Reformatorische kerken bidden om, en verlangen wel naar opwekking, maar ontvangen niet de verhooring op het gebed naar de belofte van 2 Kor. 6: 16 & 18

📖 *"Ik zal in hen wonen, en Ik zal onder hen wandelen; en Ik zal hun God zijn, en zij zullen Mij een Volk zijn."*

📖 *"Ik zal u tot een Vader zijn, en gij zult Mij tot zonen en dochteren zijn, zegt de Heere, de Almachtige."*

Dit komt omdat de apostolische vermaning in de daar bijbehorende verzen 14, 15, 17 door de gelovigen niet gehoorzaamd wordt:

📖 *2 Korinthe 6:14 Trekt niet een ander juk aan **met de ongelovigen**; want wat mededeel heeft de gerechtigheid met de ongerechtigheid, en wat gemeenschap heeft het licht met de duisternis?*
*15 En wat samenstemming heeft Christus met Belial, of **wat deel heeft de gelovige met den ongelovige**?*
16 Of wat samenvoeging heeft de tempel Gods met de afgoden? Want gij zijt de tempel des levenden Gods; gelijkerwijs God gezegd heeft: Ik zal in hen wonen, en Ik zal onder hen wandelen; en Ik zal hun God zijn, en zij zullen Mij een Volk zijn.
*17 **Daarom gaat uit het midden van hen, en scheidt u af, zegt de Heere, en raakt niet aan hetgeen onrein is, en Ik zal ulieden aannemen.***
18 En Ik zal u tot een Vader zijn, en gij zult Mij tot zonen en dochteren zijn, zegt de Heere, de Almachtige.

Want hoewel de meeste kerkgangers/Gemeenteleden zich wel Christen noemen, zijn daar zeer velen, (in vele Reformatorische denominaties zelfs de meesten) die niet belijden dat ze door de genade van Jezus Christus een Christen geworden zijn.

En doordat Gods kinderen zich vermengen met deze ongelovigen die zich Christen noemen, en hen zelfs aannemen als Gemeenteleden, 'wandelt God daarom niet meer onder hen' zoals de apostel dit in 2 Kor. 6:14-18 op basis van Lev. 26: 11-12 onderwijst, en daardoor worden gebeden om opwekking, Gods nabijheid en krachtige werking door Zijn Geest niet verhoord, het is immers Zijn wil niet om 'onder de gelovigen te wonen en onder hen te wandelen, en hen aan te nemen tot Zijn volk, hen als een Vader te zijn' als ze zich niet afscheiden van de ongelovigen:

📖 *1 Johannes 5:14 En dit is de vrijmoedigheid, die wij tot Hem hebben, dat **zo wij iets bidden naar Zijn wil**, Hij ons verhoort.*

Ja, Paulus leert op gezag van Lev. 26:11-12

📖 *Leviticus 26:11,12 En Ik zal Mijn tabernakel in het midden van u zetten; en Mijn ziel zal van u niet walgen. En Ik zal in het midden van u wandelen, en zal u tot een God zijn, en gij zult Mij tot een volk zijn.*

Want als daar onder het oude verbond, onder de wet er een Israëliet was die het altaar en het paaslam versmaadde, werd uitgeroeid uit Zijn volk:

📖 *Numeri 9:13 Als een man, die rein is, en op den weg niet is, en **nalaten zal het pascha te houden, zo zal diezelfde ziel uit haar volken uitgeroeid worden**; want hij heeft de offerande des HEEREN op zijn gezetten tijd niet geofferd, diezelfde man zal zijn zonde dragen.*

📖 *Leviticus 11:44 Want Ik ben de HEERE, uw God; daarom zult gij u heiligen, en heilig zijn, dewijl Ik heilig ben;*

Daarom hoeveel te meer onder het nieuwe verbond!:

📖 *Hebreë 10:28-29 Als iemand de wet van Mozes heeft te niet gedaan, die sterft zonder barmhartigheid, onder twee of drie getuigen; Hoeveel te zwaarder straf, meent gij, zal hij waardig geacht worden, die den Zoon van God vertreden heeft, **en het bloed des testaments onrein geacht heeft**, waardoor hij geheiligd was, en **den Geest der genade smaadheid** heeft aangedaan?*

Hoeveel te meer moet het volk van God onder het nieuwe verbond zich daarom afscheiden, geen Godsdienstige Gemeenschap hebben met die Het Pascha versmaden!:

📖 *1 Korinthe 5:7 Zuivert dan den ouden zuurdesem uit, opdat gij een nieuw deeg zijn moogt, gelijk gij ongezuurd zijt. Want ook ons Pascha is voor ons geslacht, namelijk Christus.*

Nalatende de sleutels te hanteren, uit mensenvrees boven liefde tot God en Zijn Gemeenschap, zó zijn vele kerken lauw geworden, Gods bestraffingen 'weg-theologiseren' met mooie woorden:

📖 *Openbaring 3:19-20 **Zo wie Ik liefheb, die bestraf en kastijd Ik**; wees dan ijverig, en bekeer u. Zie, Ik sta aan de deur, en Ik klop; indien iemand Mijn stem zal horen, en de deur opendoen, Ik zal tot hem inkomen, en Ik zal met hem avondmaal houden, en hij met Mij.*

Nalatende te onderwijzen dat de zonde van ongeloof de grootste der zonden is, en dat die deze openlijk belijden Christus niet te hebben aangenomen, en dus Hem versmaad hebben, daarom als eerste onder Christelijke tucht gesteld moeten worden en bij onbekeerlijkheid uit de Gemeente te verwijderen, zoals zelfs de Heidelberger onderwijst in Zondag 31, vraag 58: *Hoe wordt het hemelrijk toegesloten en ontsloten door de Christelijke ban?*

Antw.:

- ✓ *Alzo, als, volgens het bevel van Christus, degenen, die **onder de christelijke naam**, on-christelijke leer of leven voeren, nadat zij, ettelijke malen **broederlijk** vermaand zijnde, van hun dwalingen of hun schandelijk leven niet willen aflaten, de gemeente, of degenen, die door de gemeente daartoe verordineerd zijn, aangebracht worden, en, zo zij zich aan de vermaning niet storen, van hen door het verbieden van de Sacramenten uit **de Christelijke gemeente**, en van God Zelf uit het Rijk van Christus gesloten worden; en wederom **als lidmaten van Christus** en Zijn gemeente aangenomen worden, zo wanneer zij waarachtige betering beloven en bewijzen.*

Hoe kan men leden van de Gemeente, kerkmensen, die openlijk belijden niet te geloven dat 'niet alleen anderen, maar **ook mij** vergeving der zonden, eeuwige gerechtigheid en zaligheid van God geschonken is, uit louter genade, alleen om der verdienste van Christus' wil.' (HC. zondag 7 vraag 21) überhaupt **broederlijk** vermanen als zo iemand niet voor een broeder gehouden kan worden?

Hoe kan men deze die zich gemeenteleden noemen, die zich zelfs niet uitgeven lidmaten van Christus zijn, via de Christelijke ban verbieden van de sacramenten uit de Christelijke gemeente deel te nemen? Als daar deze openbaar ongelovigen sowieso al niet gerechtigd zijn daaraan deel te nemen, deze 'lidmaten' in de huidige 'reformatische praktijk' weten dat ook en blijven daarom terecht veelal tijdens het avondmaal in de kerkbanken blijven zitten,

Terecht: omdat er in het hart van deze lidmaten van de gemeente geen geloof is,

Onterecht: omdat deze personen zelfs niet (langer) aangenomen leden van de Gemeente behoren te zijn vanwege hun ongeloof.

Gemeente komt van het woord 'gemeenschap' en gelovigen mogen geen gemeenschap hebben met de ongelovigen, want de Gemeente van de gelovigen is gekocht met Zijn eigen bloed, deze moet heilig, afgezonderd zijn van het onreine:

📖 *Handelingen 20:28 Zo hebt dan acht op uzelf, en op de gehele kudde, over dewelke u de Heilige Geest tot opzieners gesteld heeft, om **de Gemeente Gods** te weiden, welke Hij verkregen heeft **door Zijn eigen bloed**.*

📖 *2 Korinthe 1:1 aan de Gemeente Gods, die te Korinthe is, met al de heiligen, die in geheel Achaje zijn:*

📖 *Galaten 1:13 dat ik uitnemend zeer de Gemeente Gods vervolgte, en dezelve verwoestte;*

📖 *Efeze 1:22 En heeft alle dingen Zijn voeten onderworpen, en heeft Hem der Gemeente gegeven tot een Hoofd boven alle dingen;*

Waar is onder de huidige 'reformatorische kerken' de aan Christus onderdanige Gemeente?

📖 *Efeze 5:24 Daarom, gelijk de Gemeente aan Christus onderdanig is, also ook de vrouwen aan haar eigen mannen in alles.*

De valse 'theologische' verwisseltruck.

Uiteraard is het euvel van gedoopte en nochtans openlijke ongelovigen in de Gemeente in de achterliggende honderden jaren 'rechtgebreed' door de onderscheiding tussen de zichtbare kerk en ware kerk te verplaatsen van:

- a) niet ontdekte hypocrieten die het geloof alleen uiterlijk belijden zonder hart, en anderzijds de ware gelovigen

naar:

- b) kerkelijke, openlijk ongelovigen, en anderzijds kerkelijke gelovigen incl. de niet ontdekte hypocrieten.

In de oorspronkelijke Reformatorische kerk is dus een groep bijgekomen en geaccepteerd, nl.: openlijke **ongelovigen!** En alleen omdat deze door dezelfde kerk gedoopt zijn worden ze geaccepteerd als 'uitwendige leden', 'geboren op het erf der kerk', etc. Dit klinkt heel theologisch, maar het zijn geen uitspraken van Paulus, en is al helemaal niet naar wat Paulus heeft onderwezen.

Nee, het is niet zo dat openlijk ongelovigen zomaar worden toegelaten tot de kerk, dat gebeurt zelfs niet in de Roomse kerk.

Nee, een heiden die bij de kerk wil gaan horen die moet eerste belijden te geloven (*mogelijk is het ook hierin al zover dat deze heidenen volstaan met een geloof in wat de kerk leert zonder een belijdenis van persoonlijk geloof in Christus*) en dan na gedoopt te zijn al of geen in Christus gelovige kerkleden zijn.

De geaccepteerde openlijk ongelovigen in de kerk zijn dus geen ongedoopte heidenen, maar gedoopte ongelovigen. Wat bijna als vanzelfsprekend aanvaard word als betreffende als kind gedoopt is.

Dus **oorspronkelijk Bijbels**, wat ook de reformatoren hebben onderwezen, is :

De uiterlijke kerk bestaat uit tarwe en op tarwe gelijkend onkruid, d.w.z.: de echte gelovigen en de onechte gelovigen, nl. die zich uitgeven als gelovigen maar het niet echt zijn.

De huidige **on-Bijbelse** reformatorische gemeenteleer is hiervandaan verschoven naar de leer dat de uiterlijke kerk bestaat uit openlijk ongelovigen, en onechte gelovigen (die zich uitgeven als gelovigen), en echte gelovigen.

De uiterlijke kerk bestond dus in apostolische en ook in vroeg reformatorische tijden in contrast met alle ongelovigen en ketters (mensen die een valse leer onderwezen/geloofden).

De Rooms katholieke en de huidige reformatorische kerk kennen geen scheiding met de ongelovigen, wat blijkt uit het feit dat evangelisatie juist ook voor de meeste van deze kerkleden noodzakelijk is, omdat men niet in Christus geloofd.

Het is ontstellend on-Bijbels om mensen op de 'Biblebelt' die al jaren lid zijn van een Reformatorische denominatie te vragen of ze de Heere Jezus als hun persoonlijke Zaligmaker kennen en veelal het antwoord 'nee' zeggen, deze mensen zijn als kind gedoopt, opgegroeid in de kerk en hebben een 'Reformatorische school' bezocht, dit heeft niets met 'Reformatorisch' te maken, de Reformatorische belijdenisgeschriften getuigen tégen hen en hun leiders! Ieder die geen Christen is, kan zich nooit reformatorisch noemen! De reformatie was juist noodzakelijk omdat de kerk vol zat met gedoopte ongelovigen, met als gevolg dat zij ook vol bijgeloof, afgoderijen en ketterijen zat. De Nederlandse geloofsbelijdenis artikel 29 schrijft dan ook dat men de ware kerk kan herkennen uit haar leden:

- ✓ *En aangaande degenen die van de Kerk zijn, die **kan men kennen** uit de merktekenen der Christenen; te weten, uit het geloof, en wanneer zij, aangenomen hebbende den enigen Zaligmaker Jezus Christus, de zonde vlieden en de gerechtigheid najagen, den waren God en hun naaste liefhebben, niet afwijken noch ter rechter- noch ter linkerhand, en hun vlees kruisigen met zijn werken. Alzo nochtans niet, alsof er nog geen grote zwakheid in hen zij; maar zij strijden daartegen door den Geest al de dagen huns levens, nemende gestadiglijk hun toevlucht tot het bloed, den dood, het lijden en de gehoorzaamheid van den Heere Jezus, in Denwelken zij vergeving hunner zonden hebben, door het geloof in Hem. Aangaande de valse kerk, die schrijft zich en haar ordinantiën meer macht en autoriteit toe dan den Woorde Gods, en wil zich aan het juk van Christus niet onderwerpen;*

Dit is naar Gods Woord:

- 📖 *Efeze 5:24 Daarom, gelijk de Gemeente aan Christus onderdanig is, alzo ook de vrouwen aan haar eigen mannen in alles.*

Dat openlijke ongelovigen na de reformatie ook als zijnde -behorend tot leden van de Gemeente- 'getheologiseerd' zijn, dus ook behorende tot de zichtbare kerk, heeft alles te maken met het feit dat de reformatorische voorgangers weigeren de Christelijke tucht te hanteren t.a.v. haar gedoopte leden bij de zonde van het openlijk ongeloof t.a.v. het evangelie, deze leden leren daardoor hooguit wel de Reformatorische leer te belijden als waar, maar niet voor henzelf ... betreffende voorgangers hebben het als kind gedoopte lid daarom liever dan de beloften van Christus, zo zijn de reformatorische Gemeente op hetzelfde doodse geestelijke niveau als de Roomse kerk gekomen, want er is geen geloofsgehoorzaamheid aan Christus, en dus geen belofte:

*'Ik zal in hen wonen, en Ik zal onder hen wandelen;
en Ik zal hun God zijn, en zij zullen Mij een Volk zijn.'*

Omdat er geen afscheiding is van de ongelovigen zoals door Christus bevolen in 2 Kor. 6:14-18

Indien men werkelijk verlangt naar opwekking, naar uitstorting van Gods Geest, dan zal dat niet gaan zonder reiniging naar het Bijbelse gebod, alleen dán kan de Gemeente Geestelijk leven ontvangen, en vruchtbaar worden, en niet door ongelovigen binnen de gemeente te houden en deze nog meer te gaan 'evangeliseren'. Dat is Arminiaans, in eigen kracht, want om werkelijk te kunnen evangeliseren moet **éerst** God onder Zijn volk wonen en wandelen, (dus daarom moet ook eerst Zijn volk afgescheiden zijn van de ongelovigen) pas dán kan men met Gods kracht het evangelie verkondigen, zoals Paulus deed:

- 📖 *Romeinen 1:16 Want ik schaam mij des Evangelies van Christus niet; want het is een kracht Gods tot zaligheid een iegelijk, die gelooft, eerst den Jood, en ook den Griek.*

Alléén bij gehoorzaamheid aan God kan de Gemeente werkelijk groeien, alleen dan doet God Zélf toe tot de het getal van de Gemeente, **onafhankelijk van menselijke vruchtbaarheid...**

 Handelingen 6:7 En het woord Gods wies, en het getal der discipelen vermenigvuldigde te Jeruzalem zeer; en een grote schare der priesteren werd den gelove gehoorzaam.

En dat alles terwijl ook de Heidelberger in zondag 20 onderwijst wat de lidmaten van de Gemeente zijn: Vraag 55 Wat verstaat gij door: 'de gemeenschap der heiligen'?

- ✓ Antw.: *Ten eerste, dat de gelovigen, allen en een ieder, **als lidmaten** aan de Heere Christus en al Zijn schatten en gaven **gemeenschap** hebben. Ten tweede, dat ieder zich moet schuldig weten, zijn gaven ten nutte en **ter zaligheid van de andere lidmaten** gewillig en met vreugde aan te wenden.*

Deze lidmaten worden in 2 Kor. 6 :14-18 opgeroepen zich **af te scheiden** van lidmaten die niet belijden door het geloof tot Christus te behoren.

In de Christelijke Gemeente behoren geen openbare ongelovigen, alleen belijdende hypocrieten die niet in uiterlijke zonden leven kunnen in de Gemeente aanwezig zijn (*en waar ook de oprechte gelovigen zich soms erover af vragen of zij zelf niet die hypocrieten zijn, waardoor ze des te meer hun toevlucht nemen tot Christus bloed*), die wel belijden Christen te zijn zoals Zondag 12 vraag en antw. 32 onderwijst, maar het in hun hart niet zijn, maar om uiteenlopende redenen bij de Gemeente willen horen zoals ook Simon de Tovenaar uit Hand. 8, zoals ook de Nederlandse geloofsbelijdenis leert in Artikel 29 van wat de kenmerken zijn van die zich bij de kerk horen, en dat zijn geen openlijke ongelovigen, (dus zelfs niet als ze als kind gedoopt zijn):

- ✓ *Wij spreken hier niet van het gezelschap der hypocrieten, welke in de Kerk onder de goeden vermengd zijn,*

Degenen die niet belijden van Christus te zijn, ook al zijn ze gedoopt, zijn geen hypocrieten maar ongelovigen.

Het is waar, voor ware gelovige predikanten en ouderlingen is er altijd heilige moed voor nodig om God meer gehoorzaam te zijn als mensen.

Maar indien men werkelijk het heil zoekt voor gelovigen én ongelovigen, en daarom Gods aanwezigheid in het midden van de Gelovigen boven alles verlangt, dan zal men toch moeten doen wat Gods Woord beveelt, en van Hem de kracht daarvoor verwachten, met een ijver voor Christus zoals Paulus die bezielde:

 2 Korinthe 11:2 Want ik ben ijverig over u met een ijver Gods; want ik heb ulieden toebereid, om u als een reine maagd aan een man voor te stellen, namelijk aan Christus.

Want niet onze beredenering zijn heilzaam: 'hoe kunnen meer mensen tot geloof komen als we de ongelovigen de wacht aanzeggen, dat zij niet bij Gods volk horen?'

Maar God kan Zijn Geest doen nederdalen zodat de gehoorzame onderwijzers grote zegen ontvangen in hun werk zoals Hij beloofd, en Zijn volk in hun samenkomsten.

Laten we ook het voorbeeld niet vergeten van gelovige reformatoren, die klein van getal waren maar moedig hun werk met wijsheid deden naar het licht dat ze ontvangen hadden, die de afvallige kerk niet alleen met Het Woord maar ook op haar eigen belijdenissen aanpakte (om ze ook daarmee tot de gehoorzaamheid aan het Woord verplichten die men meende te belijden), zo deed Guido de Bres.

O, ja, natuurlijk kan men frames of etiketten verwachten van 'dit is, of neigt naar Labadisme'.

Deze goedkope manier van 'framen' (*waarschijnlijk zonder zich mogelijk nooit echt in de ideeën van Jean de Labadie zich verdiept te hebben... noch bijv. de Nederlandse geloofsbelijdenis goed gelezen te hebben*) zullen echter de ware dienstknechten van Christus niet hanteren, nog zich van zulke technieken bedienen om zo uiteindelijk toch Gods Woord terzijde te stellen, we hebben Gods Woord

altijd te gehoorzamen, zelfs al zouden we daardoor een 'geëtiketteerde ketter' worden genoemd, de Reformatorische van de 15^e/16^e eeuw werden door die zich de 'ware kerk' achten ook verketterd, als we Gods Woord kennen is dat niet iets vreemds maar meer normaal voor die werkelijk de leer van Christus boven alles wensen te gehoorzamen.

📖 1 Petrus 4:14 *Indien gij gesmaad wordt om den Naam van Christus, zo zijt gij zalig; **want de Geest der heerlijkheid, en de Geest van God rust op u.** Wat hen aangaat, Hij wordt wel gelasterd, maar wat u aangaat, Hij wordt verheerlijkt.*

Op wie rust de Geest der heerlijkheid? **Niet(!)** bij degenen die zich niet van de ongelovigen afscheiden waar Christus bij gehoorzaamheid belooft onder hen te wandelen:

📖 2 Kor. 6: 17,18 *Daarom gaat uit het midden van hen, en scheidt u af, zegt de Heere, en raakt niet aan hetgeen onrein is, en Ik zal ulieden aannemen. En Ik zal u tot een Vader zijn, en gij zult Mij tot zonen en dochteren zijn, zegt de Heere, de Almachtige.*

'Strategie van Guido de Brès'

Om de, ondanks haar goede belijdenissen, afvallige priesters bisschoppen en andere lidmaten in de Rooms Katholieke kerk te scheiden van de ware kerk die oprecht Gods Woord liefhadden, gebruikte Guido de Brès (1522 -1567) als Waalse (Franstalige) protestantse theoloog en reformator de oude kerkelijke (belijdenis)geschriften die geschreven waren door oprechte Christenen uit verleden tijden, om daarmee en op die manier de afvallige tiranniserende dode traditionele kerk met hun eigen 'wapens' omdat ze er zelf gezag aan toekennen, te corrigeren.

Want juist hoe meer haar dwalingen werden en hoe lauwer de kerk werd, des te meer vereerden ze hun 'kerk/oudvaders', en hun geschriften boven Gods Woord. Dat is niet vreemd, dat deden de Farizeeën ook, maar indien deze 'ouden/profeten' geleefd hadden en op gelijke wijze gesproken hadden dan zouden ze op z'n minst niet geaccepteerd worden. Sterker nog: als deze profeten geleefd hadden dan waren ze ook vervolgd geworden, zo leert Jezus. (Math.23:29-31)

Stel dat Guido de Brès en Calvijn in onze tijd zouden opstaan en het geloof en de levenspraktijk van die zich 'reformatorisch' noemen zouden kwalificeren naar de maatstaven die ze zelf vanuit de Bijbel hanteerden in hun tijd, zouden zij dan nog door het grootste deel bejubeld worden door het die zich 'reformatorisch' plegen te noemen ?

Om de destijds afvallige kerk te reformeren citeert De Brès in zijn boek '**Le baston de la foy chrestienne**' (het wapen van het Christelijk geloof) zeer veel uit de door de kerk hooggeachte eigen geschriften, om daarmee hun eigen dwalingen uit hun eigen oudvaderlijke geschriften te bestrijden.

Een sprekend voorbeeld is een verhaal over De Brès toen hij als gevangene in de gevangenis van het kasteel te Doornik in dispuut met bevelhebber Tramery en een priester was:

✓ *Guido: Nu, nadat ik hun gezegd had dat ik mij bereid verklaarde **uit de boeken van de paus zelf aan te tonen dat de paapse leer vals was** verlieten ze mij, terwijl ze zeiden dat ik me op grote dingen beroemde, en dat de predikanten van Doornik het nooit hadden gedurfd om te disputeren met hen die zich aandienden.*
Hierop zei ik hun dat men al ervaring had opgedaan van hetgeen waarop ik mij beroemde, en dat ik meer verlangde om te disputeren dan om te eten en te drinken.
*De eerwaarde priester zei bij zijn vertrek dat er takkenbossen [voor de brandstapel] voor mij nodig waren om het dispuut te houden.*²

² Citaat uit: Gevangen om het evangelie Pag.: 19 St. heruitgave werken Guido de Brès.

En allen die dezelfde Geest van reformatie hebben zoals bijv. Guido de Bres (en alleen daarom terecht 'Reformatorisch' kunnen heten) kunnen ook de belijdenisgeschriften van de gereformeerde kerk gebruiken om de kerk, daar dit nodig blijkt uit haar eigen belijdenisgeschriften, met haar eigen belijdenisgeschriften wakker te schudden en tot '*Sola Scriptura, Sola Gratia, Sola Fide, Solus Christus, Soli Deo Gloria*'³ te verplichten, of tot stoppen te dwingen zich langer Christen, en Christelijke, of zelfs 'reformatorische' kerk te laten noemen, hoe dat gaat: zie hieronder, en ook de 'waarschuwendende Catechismus'.

Een paar voorbeelden.

Enkele voorbeelden wat de Brés aan eigen wapens van de kerk citeert in 'Le baston' hoofdstuk 13 'De Heilige Schrift'.

Irenaeus zegt over het gezag van de Schrift in zijn boek : 'Adversus haereses' boek 3 hoofdstuk 4:

- ✓ *Stel dat er een onenigheid of woordentwist zou rijzen over een eenvoudig vraagstuk, zouden we dan niet onze toevlucht moeten nemen tot **de vroegste kerk**, namelijk die er was ten tijde van de Apostelen? En van haar leren wat duidelijk en zeker is om een twistpunt of een vraagstuk op te lossen ?*

Origenus zegt over de profeet Jeremia in de 1e preek:

- ✓ *Het is noodzakelijk dat wij **de Heilige Schrift** als getuigenis aanvoeren, want aan onze meningen en beweringen alléén moeten we geen geloof hechten*

Hieronymus zegt over Matheus:

- ✓ *Wat zonder **het gezag van de Schrift** word gezegd, kan men met hetzelfde gemak als waarmee het gezegd wordt , minachten*

Over Jeremia 9 zegt Hieronymus:

- ✓ *De dwaling van onze vaders, moeders en voorouders moet niet nagevolgd worden, maar wel **het gezag van de Schrift** en het bevel Gods, dat Hij ons leert*

En opnieuw zegt Hieronymus:

- ✓ *Het is zeker dat zij door hun onkunde omtrent de wet de antichrist zullen omvangen in plaats van Christus*

Augustinus zegt in zijn boek "De baptismo contra Donatistas" hoofdstuk 9:

- ✓ *Honoratus Attuca heeft gezegd: Christus is de Waarheid, daarom moeten we eerder de Waarheid volgen **dan de gewoonte**.*

Hilarus zegt over Mattheus in canon 14:

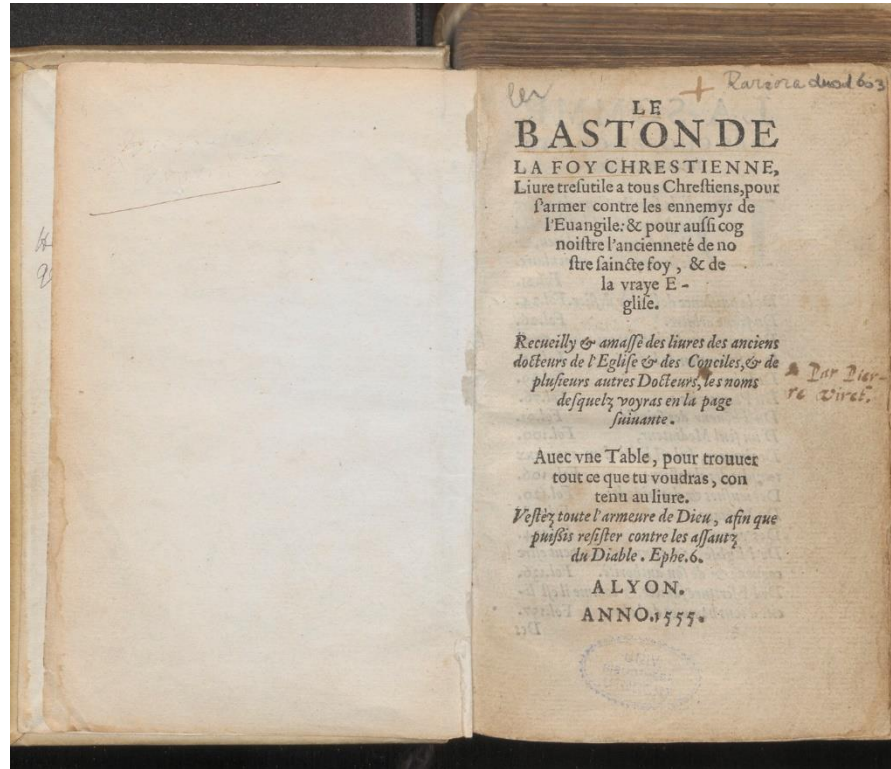
- ✓ *'Alle plant , die Mijn Hemelse vader niet geplant heeft, zal uitgeroeid worden'. Dat wil zeggen: **ledere menselijke traditie** waarmee het bevel van de wet overtreden wordt, moet ontworteld worden.*

Tot zover enkele citaten die Guido de Brés heeft geciteerd in zijn boek 'Le baston' tegen de Roomse geestelijkheid die de traditie, en de leringen van mensen niet wenste te toetsen aan de Schriften, Paulus schrijft aan Timotheüs:

- 📖 *2 Tim. 3:16 Al de Schrift is van God ingegeven, en is nuttig tot lering, **tot wederlegging**, tot verbetering, tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is;*

³ De 5 "Sola's der Reformatie, betekenis uit het Latijns : Alleen de Schrift , Alleen door genade, Alleen door het geloof, Alleen door Christus, Alleen God de eer!

- Ps.: Een valse kerk kan vromelijk het weerleggen 'twisten' noemen, omdat men een valse kerkelijke rust liever heeft dan een ware vrede in Christus.

Het gaat dus niet om een traditie alleen, in naam kan men Reformatorisch heten, of eeuwen terug zelfs in Rome een brief van Paulus gehad hebben, maar toch die afvallige Rooms katholieke geest hebben: onwetend, ongeloofig, slapend, onverschillig of fanatiek religieus, steunend op de verkeerde /on-Bijbelse tradities en de opvattingen van een van de vele denominaties, maar zonder te geloven in Christus en Zijn Woord boven alles lief te hebben.

En zelfs als men steunt op de Reformatorische belijdenisgeschriften boven Gods Woord, kan Guido de Bres in stelling worden gebracht, zoals Guido de Bres dat dus zelf gedaan heeft t.a.v. de RK, bijv.: Artikel 7. De volkomenheid van de Heilige Schrift.

- ✓ *Wij geloven dat deze Heilige Schrift den wil Gods volkomenlijk vervat, en dat al hetgeen de mens schuldig is te geloven om zalig te worden, **daarin** genoegzaam geleerd wordt. Want overmits de gehele wijze van den dienst dien God van ons eist, aldaar in het lange beschreven is, zo is het den mensen, al waren het zelfs apostelen, niet geoorloofd anders te leren, dan ons nu geleerd is door de Heilige Schriften; ja, al ware het ook een engel uit den hemel, gelijk de apostel Paulus zegt. Want dewijl het verboden is den Woorde Gods iets toe of iets af te doen, zo blijkt daaruit wel dat de leer daarvan zeer volmaakt en in alle manieren volkomen is.*

Men mag ook gener mensen schriften, hoe heilig zij geweest zijn, gelijkstellen met de Goddelijke Schriften, noch de gewoonte met de waarheid Gods (want de waarheid is boven alles), **noch de grote menigte, noch de oudheid, noch de successie van tijden of personen, noch de conciliën, decreten of besluiten**; want **alle mensen zijn uit zichzelf leugenaars en ijdelder dan de ijdelheid zelve.**

Daarom verwerpen wij **van ganser harte** al wat **met dezen onfeilbaren regel niet overeenkomt**, gelijk ons de apostelen geleerd hebben, zeggende: Beproeft de geesten of zij uit God zijn. Insgelijks: Indien iemand tot ulieden komt **en deze leer** niet brengt, ontvangt hem niet in huis.

Dus al zou men op een on-Bijbelse lering uit de Nederlandse geloofsbelijdenis steunen omdat het daarin staat, dan zal artikel 7 net zo hard omverwerpen als dat het zicht komt aandienen

De belijdenis van de traditionele en religieuze geest.

De traditionele geest denkt en handelt meer overeenkomstig de Rooms Katholieke geloofsbelijdenis, waarvan vele hedendaagse protestanten daar weinig moeite meer mee hebben, alleen al het verdedigen van een eigen 'reformatorische' denominatie door niet wedergeboren kerkleden, die niet daarover bestraft worden door hun voorgangers, is daarvan een kenmerk van, zie de Roomse tegenhanger van artikel 7 van de Nederlandse geloofsbelijdenis:

- ✓ 'INIUNCTUM NOBIS' De geloofsbelijdenis van Trente (gedeelten)
Paus Pius IV - 13 november 1564

DS 995 / DH 1863

De apostolische en kerkelijke overleveringen en de overige gebruiken en verordeningen van de Kerk aanvaard ik op standvastige wijze en zal ik omhelzen. Zo ook aanvaard ik de Heilige Schrift **volgens de uitleg, welke gehouden werd en gehouden wordt door de Heilige Moederkerk**, aan wie de opgave toekomt over de ware uitleg (sensu) en interpretatie van de heilige Schriften te oordelen en ik zal ze nooit anders opvatten en uitleggen als in unanieme overeenstemming met de Vaders.

DS 1000 / DH 1869

Vervolgens erken ik zonder twijfel en belijd ik al het overige dat door de heilige canones en Oecumenische Concilies en vooral wat door het hoogheilig Concilie van Trente is overgeleverd, gedefinieerd en verklaard werd (vooral alles wat betrekking heeft op het prismaat en het onfeilbaar leeraamt van de roomse bisschop)
En alles wat aan dit alles tegengesteld is, zoals alle ketterijen die door de Kerk veroordeeld, verworpen en met de banvloek geslagen zijn, veroordeel, verwerp ik en sla ik eveneens met de banvloek.⁴

Zuivering ten gunste van de Gemeente Gods.

Bijbelse Reformatie, oftewel bekering: brengt altijd scheiding van geesten aan.

Jezus voorzegde dit al, bijv. in Math. 10:33-38, de valse kerk wil in de Gemeente de ongelovigen met gelovigen mengen en deze samen laten optrekken, maar de Schrift onderwijst:

- ✓ 2 Korinthe 6:14-18 *Trekt niet een ander juk aan **met de ongelovigen**; want wat mededeel heeft de gerechtigheid met de ongerechtigheid, en wat gemeenschap heeft het licht met de duisternis?*

*En wat samenstemming heeft Christus met Belial, **of wat deel heeft de gelovige met den ongelovige?***

Of wat samenvoeging heeft de tempel Gods met de afgoden? Want gij zijt de tempel des levenden Gods; gelijkerwijs God gezegd heeft: Ik zal in hen wonen, en Ik zal onder hen wandelen; en Ik zal hun God zijn, en zij zullen Mij een Volk zijn.

*Daarom gaat uit het midden van hen, **en scheidt u af**, zegt de Heere, en raakt niet aan hetgeen onrein is, en Ik zal ulieden aannemen.*

En Ik zal u tot een Vader zijn, en gij zult Mij tot zonen en dochteren zijn, zegt de Heere, de Almachtige.

⁴ <https://www.rkddocumenten.nl/rkd docs/index.php?mi=600&doc=775>

Zal Gods Geest wel werken en wonen, de gelovigen aannemen, in die kerken waar aan dit bovenstaand apostolisch onderwijs voorbij wordt gegaan?

Dit apostolisch onderwijs leert echter ook **de Nederlandse geloofsbelijdenis** in Artikel 28, ik citeer:

- ✓ *En opdat dit te beter zou kunnen onderhouden worden, zo is het ambt aller gelovigen, volgens het Woord Gods, zich af te scheiden van degenen die niet van de Kerk zijn, en zich te voegen tot deze vergadering, het zij op wat plaats dat God ze gesteld heeft; ook al ware het zo, dat de magistraten en plakkaten der prinsen daartegen waren, en dat de dood of enige lichamelijke straf daaraan hing. Daarom, al degenen die zich van haar afscheiden of niet daarbij voegen, die doen tegen de ordinantie Gods.*

Tegenwerping:

Jezus leert dat het onkruid niet zomaar uit de Gemeente (tarwe) verwijderd mogen worden in de gelijkenis van het onkruid en de tarwe (*Math. 13:29*) dan alleen als men zich niet bekeert van ontdekte zonde n.a.v. de Christelijke tucht onderwezen in *Math. 18:15-17*
‘indien hij ook der gemeente geen gehoor geeft, zo zij hij u als de heiden en de tollenaar.’

Antw.:

Het onkruid wat de boze zaait zijn inderdaad de hypocrieten die zich onder Gods volk mengen.

Hypocrieten zijn echter geen openlijke belijders van hun ongelooft.

Maar mensen die zich in leer en leven uitgeven als oprechte gelovigen, dus zich uitgeven tot Gods volk te behoren, het geloof belijden, hoewel het in hun hart niet waar is en dus zo het onkruid zijn wat heel veel lijkt op het tarwe, waardoor er groot gevaar bestaat dat de tarwe uitgerukt wordt indien dit een mens gebeurt, die mogen dáárom niet uitgerukt worden.

- 📖 *Matthéüs 13:29* Maar hij zeide: Neen, opdat gij, het onkruid vergaderende, **ook mogelijk met hetzelfde de tarwe niet uittrekt.**

Dat hypocrieten moeilijk van gelovigen te onderscheiden zijn betekent dus niet dat ongelovigen t.a.v. gelovigen moeilijk te onderscheiden zijn, anders zou Paulus 2 Korinthe 6:14-18 (*hierboven uitgeschreven*) niet hebben kunnen schrijven..

Dus mensen die Jezus niet belijden als zaligmaker zijn zelfs geen hypocrieten/op tarwe gelijkend onkruid.

Maar indien mensen die zich uitgeven als broeder (dus als gelovigen) openlijk in leer en leven hun ongehoorzaamheid aan het Evangelie bewijzen, dus als de hypocrisie openbaar wordt, dan behoren ze alsnog uit de Gemeente te worden weggedaan:

- 📖 *1 Kor. 5:11* Maar nu heb ik u geschreven, dat gij u niet zult vermengen, namelijk indien iemand, **een broeder genaamd zijnde**, een hoereerder is, of een gierigaard, of een afgodendienaar, of een lasteraar, of een dronkaard, of een rover; dat gij met zodanig een ook niet zult eten.
- 📖 *Matt. 18:15-17* Maar indien uw broeder tegen u gezondigd heeft, ga heen en bestraf hem tussen u en hem alleen; indien hij u hoort, zo hebt gij uw broeder gewonnen. Maar indien hij u niet hoort, zo neem nog een of twee met u; opdat in den mond van twee of drie getuigen alle woord besta. En indien hij denzelven geen gehoor geeft; zo zeg het der gemeente; en indien hij ook der gemeente geen gehoor geeft, zo zij hij u als de heiden en de tollenaar.

Maar zolang hypocrisie niet openbaar is dan hebben we altijd iemand te houden als een broeder, toeziende op onszelf:

- 📖 *1 Korinthe 10:12* Zo dan, die meent te staan, zie toe, dat hij niet valle.
- 📖 *Hebreeën 3:12,13* Ziet toe, broeders, dat niet te eniger tijd in iemand van u zij een boos, ongelovig hart, om af te wijken van den levenden God; Maar vermaant elkander te allen

dage, zolang als het heden genaamd wordt, opdat niet iemand uit u verhard worde door de verleiding der zonde.

Ook de Nederlandse geloofsbelijdenis leert in Artikel 29 van wat de kenmerken zijn van die zich bij de kerk horen **en dat zijn geen openlijke ongelovigen, zelfs niet als ze als kind gedoopt zijn:**

- ✓ *Wij spreken hier niet **van het gezelschap der hypocrieten, welke in de Kerk onder de goeden vermengd zijn**, en intussen van de Kerk niet zijn, hoewel zij naar het lichaam in haar zijn; maar wij zeggen dat men het lichaam en de gemeenschap der ware Kerk onderscheiden zal van alle sekten welke zeggen dat zij de Kerk zijn.*
De merktekenen, om de ware Kerk te kennen, zijn deze: zo de Kerk de reine predikatie des Evangelies oefent; indien zij gebruikt de reine bediening der sacramenten, gelijk ze Christus ingesteld heeft; zo de kerkelijke tucht gebruikt wordt, om de zonden te straffen. Kortelijk, zo men zich aanstelt naar het zuivere Woord Gods, verwerpende alle dingen die daartegen zijn, houdende Jezus Christus voor **het enige Hoofd**. Hierdoor kan men zekerlijk de ware Kerk kennen, en het komt niemand toe zich daarvan te scheiden.
En aangaande degenen die van de Kerk zijn, die kan men kennen **uit de merktekenen der Christenen**; te weten, uit het geloof, en wanneer zij, aangenomen hebbende den enigen Zaligmaker Jezus Christus, de zonde vlieden en de gerechtigheid najagen, de ware God en hun naaste liefhebben, niet naar rechts of naar links afwijken en hun oude mens met zijn werken kruisigen. Dat wil echter niet zeggen dat er geen grote zwakheid meer in hen zou zijn, maar door de Geest strijden zij daar elke dag tegen, hun leven lang. Zij nemen **voortdurend hun toevlucht tot het bloed**, de dood, het lijden en de gehoorzaamheid van de Heer Jezus, in wie zij vergeving van hun zonden hebben door het geloof in Hem.
Wat de valse kerk betreft, deze schrijft aan zichzelf en haar verordeningen meer gezag toe dan aan Gods Woord en wil zich niet aan het juk van Christus onderwerpen.

Ook de Heidelberger catechismus leert dit:

Zondag 31 vraag 85.

- ✓ *Hoe wordt het hemelrijk toegesloten en ontsloten door de Christelijke ban?*

Antw.: Alzo, als, volgens het bevel van Christus, degenen, die onder de christelijke naam, onchristelijke leer of leven voeren, nadat zij, ettelijke malen **broederlijk** vermaand zijnde, **van hun dwalingen of hun schandelijk leven niet willen aflat**, de gemeente, of degenen, die door de gemeente daartoe verordineerd zijn, aangebracht worden, en, zo zij zich aan de vermaning niet storen, van hen door het verbieden van de Sacramenten **uit de Christelijke gemeente**, en van God Zelf uit het Rijk van Christus gesloten worden; en wederom als lidmaten van Christus en Zijn gemeente aangenomen worden, zo wanneer zij waarachtige betering beloven en bewijzen.

De huidige dwaling in 'Reformatorische' kerken:

De dwaling van alle hedendaagse Reformatorische kerken is dat men alleen al de openlijke ongelovige lidmaten van de kerk (mensen die niet Jezus als hun zaligmaker belijden) niet bestraffen over hun zonde van ongeloof, als belangrijkste zonde die er kan bestaan in een Christelijke Gemeente, want dát bepaald als eerste of men tot de Christelijke Gemeente kan behoren. Nooit hebben de apostelen geleerd dat openbare ongelovigen aangenomen mogen worden in de Christelijke Gemeente, integendeel, dit is ook de reden van de afvalligheid en doodsheid van de Rooms Katholieke kerk, en in de huidige kerken die zich Reformatorisch noemen.

Verschillende opvattingen over de (kinder)doop, een belangrijke oorzaak van deze dwaling.

Een belangrijke oorzaak van deze dwaling in de Rooms katholieke en de huidige Reformatorische kerken is de kinderdoop, hierdoor, via deze sluiproute komen vele onwedergeboren mensen de Gemeente binnen, en eenmaal binnen en op volwassen leeftijd gekomen kan men het niet over het hart verkrijgen om deze als kind gedoopte, doch openlijke ongelovigen, die niet belijden een Christen te zijn zoals de Heidelberger dat definieert in Zondag 12 vraag 32: *Waarom wordt gij een christen genaamd?*

- ✓ *Antw.: Omdat ik door het geloof een lidmaat van Christus en alzo Zijn zalving deelachtig ben, opdat ik zijn Naam belijde, en mijzelf tot een levend dankoffer Hem offere, en met een vrij en goed geweten in dit leven tegen de zonde en de duivel strijde, en hiernamaals in eeuwigheid met Hem over alle schepselen regere.*

onder de tucht te zetten en te excommuniceren zolang als ze zich niet bekeren, daar alleen al openlijke ongelooft binnen de Gemeente in flagrante strijd is met de betekenis van de doop, alleen dat geeft al aan dat het hier over een zeer ernstige dwaling gaat, want ook de Heidelberger catechismus leert nooit dat de Christelijke doop maar iets te maken heeft met ongelooft, zie: Zondag 27 vraag 37 *Waarom noemt dan de Heilige Geest de Doop het bad der wedergeboorte en de afwassing der zonden?*

- ✓ *Antw.: God spreekt alzo niet zonder grote oorzaak; namelijk, niet alleen om ons daarmee te leren, dat, gelijk de onzuiverheid van het lichaam met water, alzo ook onze zonden door het bloed en de Geest van Jezus Christus weggenomen worden, maar veel meer, omdat Hij ons ook dit Goddelijk pand **en waarteken wil verzekeren, dat wij zo waarachtig van onze zonden geestelijk gewassen zijn, als wij uitwendig met het water gewassen worden.***

Ook de Geloofsbelijdenis van Nicea - Constantinopel, (325, 381 n.Chr) onderwijst hetzelfde als de apostelen onderwezen:

- ✓ *Ik geloof in de ene, heilige, katholieke en apostolische kerk.
Ik belijd één doop tot vergeving van de zonden.*

Dus iemand die niet geloofd dat zijn zonden vergeven zijn, verloochend zijn of haar doop!

Hoe kunnen deze nog langer tot de Christelijke Gemeente behoren ?

Hoe zullen voorgangers en opzieners van deze "Reformatorische" gemeenten hierover verantwoording afleggen, door mensen die niet belijden een Christen te zijn niet af te scheiden van de Christelijke Gemeente?

Daarom: die niet persoonlijk in Christus als hun zaligmaker geloven, vinden zelfs geen argument in de bekende 'formulieren van enigheid' om deze oprecht te kunnen ondertekenen, onderschrijven, belijden, en zich "reformatorisch" te noemen, nog minder zich 'Christen' te laten noemen, zie nogmaals de Heidelbergse Catechismus, zondag 12, vraag 32

- ✓ ***Maar waarom wordt gij een christen genaamd?***

*Antw.: Omdat ik **door het geloof** een lidmaat van Christus en alzo Zijn zalving **deelachtig** ben, opdat ik **zijn Naam belijde**, en mijzelf tot **een levend dankoffer** Hem offere, en met een vrij en goed geweten in dit leven **tegen de zonde en de duivel strijde**, en hiernamaals in eeuwigheid met Hem over alle schepselen regere.*

En zelfs als men niet kan geloven dat de kinderdoop geen apostolische instelling is, omdat men geloofd dat artikel 34 van de Nederlandse geloofsbelijdenis Bijbels is, waar in het laatste stuk staat :

- ✓ *'den doop der kinderkens der gelovigen; dewelke wij geloven dat men behoort te dopen en met het merkteken des verbonds te verzegelen, **gelijk de kinderkens in Israël besneden***

***werden**, op dezelfde beloften die onzen kinderen gedaan zijn. En voorwaar, Christus heeft Zijn bloed niet minder vergoten om de kinderkens der gelovigen **te wassen**, dan Hij gedaan heeft om de volwassenen. En daarom behoren zij het teken te ontvangen en het sacrament van hetgeen dat Christus voor hen gedaan heeft; gelijk de Heere in de wet beval hun mede te delen het sacrament des lijdens en stervens van Christus, kort nadat zij geboren waren, offerende voor hen een lammeken, hetwelk was een sacrament van Jezus Christus. Daarenboven, hetgeen de besnijdenis deed aan het Joodse volk, hetzelfde doet de Doop aan onze kinderen; welke de oorzaak is waarom de heilige Paulus den Doop noemt de besnijdenis van Christus.'*

dan nog moet men juist vanwege het aangedragen argument: 'waarom de heilige Paulus den Doop noemt de besnijdenis van Christus' dan ook Paulus gelovig na spreken als hij in betreffende tekst ook schrijft dat die besnijdenis zonder handen feitelijk gaat over 'de uittrekking van het lichaam der zonde des vleses', 'begraven met Hem in de doop' en over de 'vergeving der zonden', en dus omdat deze tekst is aangehaald om de kinderdoop te onderbouwen, moeten de uitleg van Paulus dan ook t.a.v. de gedoopte kinderen van toepassing zijn als zijnde ook voor hun een geloofd en dus beleden als voltooid feit.

Zie daarom de tekst van Paulus waaruit NGB art. 34 citeert over de besnijdenis zonder handen:

📖 *Kolossensen 2:11-13 In Welken gij ook besneden zijt met een besnijdenis, die zonder handen geschiedt, in de uittrekking van het lichaam der zonden des vleses, **door de besnijdenis van Christus**; Zijnde met Hem begraven in den doop, in welken gij ook met Hem opgewekt zijt door het geloof der werking Gods, Die Hem uit de doden opgewekt heeft. En Hij heeft u, als gij dood waart in de misdaden, en in de voorhuid uws vleses, **mede levend gemaakt met Hem**, al uw misdaden u vergevende;*

zoals ook de door de Reformatie geaccepteerde geloofsbelijdenis van Nicea-Constantinopel belijdt:

✓ *'Ik belijd één doop tot vergeving van de zonden.'*

Daarbij komt dat indien er geloofd wordt wat artikel 34 van de NGB zegt: 'hetgeen de besnijdenis deed aan het Joodse volk, hetzelfde doet de Doop aan onze kinderen', dan zal men toch ook de kinderen die op latere leeftijd toch blijken ongelovig te zijn, zien zoals Paulus de ongelovige besneden Joden zag:

📖 *Romeinen 11:20-21 Het is wel; zij zijn **door ongeloof afgebroken**, en gij staat door het geloof. Zijt niet hooggevoelende, maar vrees. Want is het, dat God de natuurlijke takken niet gespaard heeft, zie toe, dat Hij ook mogelijk u niet spare.*

Doordat de openbaar ongelovigen die de ketterij belijden dat Christus niet voor hun zonden gestorven is, hoewel God hun door het evangelie Hem voorstelt

📖 *Romeinen 3:25 **Welken God voorgesteld heeft tot een verzoening**, door het geloof in Zijn bloed, tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid, door de vergeving der zonden, die te voren geschied zijn onder de verdraagzaamheid Gods;*

en daarom deze lidmaten niet tot de Gemeente kunnen behoren, die dus vraag en antwoord van zondag 1 van de Heidelberger niet belijden, en ook geen Christen kunnen heten zoals zondag 12 vraag 32 definieert, en deze "lidmaten" niet meer vermaand, en bij onbekeerlijkheid na de 1^e en 2^e vermaning (Tit. 3:10) afgesneden worden van de Gemeente, is de Reformatorische kerk (ook al worden onder haar nog gelovigen gevonden) toch een afvallige kerk geworden waar over het algemeen zelfs geen kinderen van gelovige ouders gedoopt worden maar kinderen van ongelovige ouders, en dat ondanks dat ongelovigen door de Heidelberger catechismus in Zondag 12 vraag 32 (en nog minder door Gods Woord!) als Christenen worden aangemerkt.

Als er overwegend kinderen van ongelovige ouders gedoopt worden, moeten we de kracht, en de oorzaak van het getal van de kerkleden die lid zijn van huidige reformatorische kerken niet zoeken in de zegen van de bediening van het Evangelie Woord, maar in de kracht van de natuurlijke voortplanting van de mens.

Want anders zou **de oorzaak en de groei** van het bestaan van Christelijke Gemeenten hetzelfde geweest zijn als in de tijd van de apostelen, er zouden dan ook velen van buiten de Gemeente geboren toegedaan worden, de groei van de kerk wordt nu (meestal meer onbewust) verwacht van de kracht der menselijke natuur en niet van de kracht van de Heilige Geest door het geloof, en dan is het zoals bij Abraham, hoewel die geloofde in Gods belofte, het verwachte van de kracht van de natuurlijke geboorte en hierover werkzaam is:

 *Genesis 17:18 En Abraham zeide tot God: **Och, dat Ismael mocht leven voor Uw aangezicht!***

Het is ook ongeloof t.a.v. Gods belofte die altijd volgt op geloofsgehoorzaamheid (zie 2 Kor. 6:14-18), Hij is in staat door Zijn Geest veel meer mensen tot de kerk toe te doen dan wat de mensen in de kerk aan kinderen kunnen baren...

De Reformatie was een tijd van bloedige vervolging en marteling om des Woord wil, men werd geen Reformatorisch Christen dan alleen indien men in Christus geloofde, het kwam dan ook niet voor dat er kinderen **van ongelovige** ouders (die zich geen Christen konden noemen zoals de Heidelbergse zondag 13 vraag 32 definieert) gedoopt werden, de Calvinse theologie sprak ook helemaal niet over het verbond via ongelovige ouders (zie Institutie boek 4 hoofdstuk 16 § 9)

*Nu blijft nog over, dat we in het kort aanwijzen, welke vrucht uit deze onderhouding voortkomt, zowel **voor de gelovigen, die hun kinderen** aan de kerk ten Doop voorstellen, als ook voor de kinderen zelf, die met het heilige water gedoopt worden, opdat niemand die onderhouding als onnuttig en ijdel versmade.*

De Gemeenten die tijdens de bediening van de apostelen ontstonden waren vrucht van de evangelieprediking, en niet van natuurlijke geboorte uit gelovige ouders, als dat laatste het geval was geweest dan had daar nog wel een Gemeente van Laodicea en Sardes kunnen bestaan hebben.

Maar we kennen alleen een hele grote wereldwijde kerk die uit de Gemeente van Rome gegroeid is: de Rooms Katholieke kerk, niet omdat daarin het Woord recht verkondigd werd en wordt als zaad der wedergeboorte, en constant door alle eeuwen heen veel vrucht gedragen heeft en mensen door de prediking tot het Rooms Katholieke geloof bekeert zijn, nee, maar vanwege de kinderdoop bestaat ook deze “kerk” nog steeds, zoals ook de moslims door de eeuwen heen in aantal is gegroeid en nog altijd bestaan.

Calvijns mogelijke tegenstrijdigheid.

Calvin lijkt m.b.t. één doop tot vergeving der zonde verwarrend of tegenstrijdig.

Want in bijna alles onderwijst Calvin in zijn institutie boek 4 hoofdstuk 16 dat het een feit is dat de gedoopte kinderen, kinderen Gods zijn die de vergeving ontvangen hebben, maar er is een zinsnede waarin het erop lijkt dat Calvin dat pas als een voltooit feit ziet na toekomstig geloof en bekering

Calvin schrijft in zijn Institutie boek 4 hoofdstuk 16:

- ✓ *‘Maar wie ongelovig is en geboren uit goddeloze ouders, wordt beschouwd als vreemd aan de gemeenschap des verbonds, totdat hij door het geloof met God verenigd word.’*
- ✓ *‘maar dat de kleine kinderen, **die uit Christenen geboren zijn**, evenals ze terstond nadat ze geboren zijn **door God tot de erfenis des verbonds ontvangen worden**, zo ook tot de Doop moeten worden aangenomen.’*

Hierbij zou je zeggen dat Calvijn die immers ook Gal. 3:27 en 29 kent en ook citeert,

📖 *Galaten 3:27 Want zovelen als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan.*

📖 *Galaten 3:29 En **indien gij** van Christus zijt, **zo** zijt gij dan Abrahams zaad, en naar de belofte erfgenamen.*

en dus niet daaraan af of toe wil doen,

en dus gelooft dat de kinderen ván Christus zijn **zoals** de gelovigen ván Christus zijn...,

ook vanwege zijn argument tegen de geloofsdopers dat Johannes de dooper in de buik van zijn moeder wedergeboren is, zie Institutie, boek 4 hoofdstuk 16 § 17

- ✓ *‘Want indien ze de hun ingeboren verdorvenheid uit de schoot hunner moeder met zich brengen, moeten ze gereinigd zijn, voordat ze in het Koninkrijk Gods worden toegelaten, waar niets binnenkomt, dat bevlekt of bezoedeld is. Indien ze als zondaars geboren worden, zoals David en Paulus verzekeren, blijven ze Gode onwelgevallig en gehaat, of ze moeten gerechtvaardigd worden. En wat zoeken wij verder, daar de Rechter zelf openlijk verklaart (Joh. 3:3) dat voor niemand de toegang tot het hemelse leven openstaat dan voor wedergeborenen? En om tegensprekers van deze soort te bedwingen, heeft Hij in Johannes de Doper, die Hij in zijn moeders schoot geheiligd heeft, een bewijs geleverd van wat Hij in de anderen vermocht.’*

Daarom lijkt het erop dat we ervan moeten uitgaan dat de Calvinistische reformatoren aan de kinderdoop dezelfde betekenis toekennen als aan de geloofsdoop zoals verwoord in vraag 73 van Zondag 27 van de Heidelberger catechismus: ‘Waarom noemt dan de Heilige Geest de Doop het bad der wedergeboorte en de afwassing der zonden?’ Ook omdat er maar één doop tot vergeving der zonde beleden wordt (Nicea).

Ook op een andere plaats in de institutie van Calvijn komt dit harmonieus als **een voltooit feit** ook tot uiting als hij schrijft in boek 4 hoofdstuk 16 §22:

- ✓ *‘De kleine kinderen worden met de vergeving der zonden **begiftigd**: dus mogen ze niet van het teken beroofd worden.’*
- ✓ *‘Indien Christus wil, dat door de Doop **de afwassing** betuigd wordt, door welke Hij zijn kerk reinigt, schijnt het niet recht, dat die afwassing haar getuigenis zou missen in de kleine kinderen, die met recht tot de kerk gerekend worden, daar ze erfgenamen van het Hemels Koninkrijk genoemd zijn. Want Paulus omvat de ganse kerk, wanneer hij zegt, dat ze gereinigd is met het bad des waters. En evenzo maken wij uit hetgeen hij elders zegt (1 Cor. 12:13) namelijk, dat wij door de Doop in het lichaam van Christus **zijn ingelijfd**, op, dat de kleine kinderen, die Hij tot Zijn leden telt, gedoopt moeten worden, opdat ze van zijn lichaam niet afgescheurd worden.’*

Hoewel Calvijn dus hierin betoogt dat kinderen van gelovige ouders het koninkrijk Gods toegelaten behoren te worden en daarom gedoopt te worden en zo ook van Christus worden (Gal. 3:27) zoals hun gelovige ouders en dus ook Abrahams zaad zijn, en naar de belofte erfgenamen, naar Gal. 3:29, en dus ook m.b.t. de kinderen de doop tot vergeving der zonden belijdt, schrijft Calvijn echter in § 20 over dat kinderen gedoopt worden “tot toekomstige bekering en geloof”:

- ✓ *‘Want ofschoon de kinderen op het ogenblik, waarop ze besneden werden, met hun verstand niet begrepen, wat de bedoeling van dat teken was, werden ze toch waarlijk besneden tot doding van hun verdorven en bezoedelde natuur, om daarover later, wanneer ze volwassen waren, na te denken. Kortom, deze tegenwerping kan zonder moeite weerlegd worden hierdoor, dat **de kinderen gedoopt worden tot de toekomstige bekering en het toekomstige geloof**; want ofschoon die nog niet in hen gevormd zijn, ligt toch het zaad van beide door de verborgen werking des Geestes reeds in de kinderen besloten.’*

Indien dit waar was wat Calvijn betoogd, dan zouden we dat bij al de gedoopte kinderen moeten gezien hebben, dat omdat 'het zaad van beide door de verborgen werking des Geestes reeds in de kinderen besloten' we ook die bekering en geloof in al de gedoopte kinderen tot uiting zien komen. Maar aangezien we bij de meeste van de volwassen geworden 'reformatorische' kinderen dit niet zien, moeten we deze die zich niet bekeerd hebben en in Christus geloven:

- a) óf al deze groot geworden kinderen als afvalligen aanmerken en de sleutelen des Hemelrijks zoals in Zondag 31 van de Heidelberger Catechismus vraag en antwoord 85 wordt onderwezen toepassen,
- b) of geen kinderen dopen op grond van 'toekomstige bekering en het toekomstige geloof'

Calvijn maakt daarom in § 20 van de doop toch een onzekerheid alsof er 2 soorten doop bestaan,

- a) een doop voor toekomstige bekering en geloof,
- b) en een doop uitsluitend van toepassing bij bekering en geloof zoals Fillippus deze bij de kamerling toepast:

📖 *Handelingen 8:36,37 'en de kamerling zeide: Ziedaar water; wat verhindert mij gedoopt te worden? En Filippus zeide: **Indien** gij van ganser harte gelooft, **zo is het geoorloofd**. En hij, antwoordende, zeide: Ik geloof, dat Jezus Christus de Zoon van God is.'*

📖 *Handelingen 10:47 Kan ook iemand het water weren, dat dezen niet gedoopt zouden worden, welke den Heiligen Geest ontvangen hebben, gelijk als ook wij?*

Calvijn belijdt dus § 20 waarschijnlijk nog altijd met de geloofsbelijdenis van Nicea 'Ik belijd één doop tot vergeving van de zonden.' En zoals de Heidelberger Catechismus die éne doop onderwijst in Zondag 27 vraag en antwoord 73

- ✓ 'omdat Hij ons ook dit Goddelijk pand en waarteken wil **verzekeren**, **dat wij zo waarachtig van onze zonden geestelijk gewassen zijn**, als wij uitwendig met het water gewassen **worden**.'

Want ook het avondmaal heeft geen twee betekenissen, de Heidelberger leert over het avondmaal in zondag 28 vraag 75 (net zo min als over de betekenis van de doop in zondag 27 vraag en antwoord 73) ook niet iets wat betrekking heeft 'op de toekomst na geloof en bekering'

- ✓ *Hoe wordt gij in het Heilig Avondmaal vermaand **en verzekerd**, dat gij aan de enige offerande van Christus, aan het kruis volbracht, en aan al Zijn goed gemeenschap **hebt**?*

In § 30 en 31 doet Calvijn ook wel weer betogen dat de kinderdoop van gelijke verzekerende aard is als het avondmaal:

- ✓ §30 *Want indien wij **de aard** en de eigenaardigheid van de Doop nagaan, dan is hij ongetwijfeld een zekere ingang en als het ware inwijding, waardoor wij tot Gods volk worden toegevoegd, een teken van onze geestelijke wedergeboorte, waardoor wij tot de kinderen Gods wedergeboren worden. Terwijl daarentegen het Avondmaal toegewezen is aan hen, die vrij wat ouder zijn, die de tedere kinderleeftijd te boven zijn en reeds geschikt zijn tot vaste spijs. Dit onderscheid wordt zeer duidelijk in de Schrift aangewezen. Want de Here maakt in de Schrift, wat de Doop betreft, geen onderscheid in ouderdom.*
- ✓ §31 *Ofschoon ik erken, dat alle nakomelingen van Adam uit het vlees geboren zijn en van de moederschoot af hun verdoemenis medebrengen, ontken ik toch, dat dit zou verhinderen, dat God terstond een geneesmiddel aanbrengt. (...). Ook al zijn zij, die geboren worden uit gelovige ouders, van nature verdorven, zo zijn ze toch, volgens getuigenis van Paulus (1 Kor. 7:14), heilig door bovennatuurlijke genade.*

Ook vanuit het dankgebed in het formulier van de kinderdoop, wat uitgesproken wordt na de doop, kunnen we opmaken dat de Reformatoren de wedergeboorte na de kinderdoop als een voltooit feit hebben gezien, en dat het later in hun leven uitgewerkt wordt, ze hoeven alleen nog onderwezen te

worden bij het ouder worden waar Calvin dan meest waarschijnlijk die 'toekomstige bekering en geloof' uit § 20 mee bedoeld. Het dankgebed begint immers met:

- ✓ *Almachtige, barmhartige God en Vader, wij danken en loven U, dat Gij ons en onze kinderen, door het bloed van uw lieven Zoon Jezus Christus, al onze zonden vergeven, en ons door uw Heiligen Geest tot lidmaten van uw eniggeboren Zoon, en also tot uw kinderen **aangenomen hebt**, en ons dit met den Heiligen Doop bezegelt en bekrachtigt.*

Calvin wilde net als Luther nog de Rooms Katholieke kinderdoop behouden, alleen wilde Calvin geen ruimte geven voor een bijgeloof in het ritueel zelf.

En hoewel Calvin in § 20 ritselde over 'toekomstige bekering en geloof' houdt hij vervolgens toch duidelijk vol te houden dat de doop ook aan kinderen een voltooit feitelijke vergeving der zonde verzekerd.

En zo komt Calvin dan komt toch, maar dan alleen m.b.t. de kinderen van gelovige ouders, in de buurt van de nooddoop uit.

Want de RK hanteerde ook 'één doop tot vergeving der zonde' zoals de ook in de RK geaccepteerde belijdenis van Nicea leert, en hanteert daarvandaan ook de nooddoop (doopsel).

De RK nooddoop gaat over het toedienen van het doopsel aan een persoon in stervensgevaar, ook door iemand die geen diaken of priester is, de RK leert dat de doop 'heilsnoodzakelijk' is, zonder doop gaat ieder verloren, hierdoor verwordt tot een bijgelovig ritueel.

Het Concilie van Trente (1547) leert bijv. in canon 5

- ✓ *Als iemand zegt: het Doopsel is vrij, d.w.z niet noodzakelijk om tot het heil te komen, hij zij verdoemd.⁵*

Maar het is niet voor niets dat Fillipus in Hand. 8:36,37 eerst de voorwaarde stelt om de doop te mogen ontvangen, '**Indien** gij van ganse harte gelooft, **zo is het geoorloofd**'.

Anders wordt het inderdaad een ritueel met een geloof in de handeling met het water zonder het geloof in Christus.

Calvin wilde juist dat Roomse bijgeloof ontwijken (*de RK zat vol met vele onderwerpen van bijgeloof*) en toch wilde hij vast blijven houden aan de oude kerkelijke gewoonte (dwaling) van de zuigelingendoop om de natuurlijke kinderen van gelovige ouders erbij te laten horen, en zalig te verklaren als ze (jong) zouden sterven.

Calvin geloofde niet dat de doop alléén de vergeving bewerkstelligde, en dus het doopwater aan elke ongedoopte toegepast zaligmakend is.

Maar Calvin geloofde dat echter wél m.b.t. de pasgeboren kinderen van gelovige ouders, maar onderbouwde dát bijgeloof met zijn verbondstheologie 'besnijdenis-doop' m.n. op basis van Kol. 2:11. Calvin wil op grond van zijn 'doop is i.p.v. besnijdenis gekomen-verbondstheologie' niets weten van een doop bij deze kinderen pas als ze tot de jaren van verstand gekomen zijn om hen te dopen na bekering en geloof.

Het is niet verwonderlijk dat het weer uitgemond is tot een in Reformatorische kerken aanvaarde praktijk van 'een doop van kinderen van ongelovige ouders.'

Het enige verschil t.a.v. de ouders in Roomse kerk is nu dat de huidige reformatorische ouders alleen niet bijgelovige krachten aan het doopwater in combinatie met de uitgesproken doopformule toekennen, maar desalniettemin (voor zichzelf en hun kinderen) meestentijds ook niet in de vergeving der zonden geloven, verzekerd door de doop vanwege het verbond.

⁵ <https://www.rkddocumenten.nl/rkd docs/index.php?mi=600&doc=672&al=14-27>

Wanneer is er sprake van wederdoop?

Men kan logischerwijze alleen over een 'wederdoop' spreken, als men voor de 2^e keer gedoopt wordt met een doop die exact dezelfde betekenis heeft als de 1^e doop.

Dus als de eerst ontvangen doop als zuigeling, jongeling of (jong) volwassene, ontvangen is als *'Godelijk pand en waarteken (waarmee God) wil verzekeren, dat wij zo waarachtig van onze zonden geestelijk gewassen **zijn**, als wij uitwendig met het water gewassen worden'* zoals de Heidelberger de Christelijke doop in Zondag 27 vraag 37 definieert, en daarom daarover dit dankgebed is uitgesproken :

- ✓ *Almachtige, barmhartige God en Vader, wij danken en loven U, dat Gij ons en onze kinderen, door het bloed van uw lieven Zoon Jezus Christus, al onze zonden vergeven, en ons door uw Heiligen Geest tot lidmaten van uw eniggeboren Zoon, en alzo tot uw kinderen **aangenomen hebt**, en ons dit met den Heiligen Doop bezegelt en bekrachtigt.*

Dan kan men begrijpen waarom dat Calvijn etc. over 'wederdopen' spreekt als men zich nóg eens laat dopen met een doop die dus dezelfde verzekerende betekenis heeft..

Er zou immers geen sprake van wederdoop zijn als de eerste doop niet de betekenis heeft dat het water verzekert dat we geestelijk gewassen **zijn**.

De vraag is daarom of de betekenis die aan de kinderdoop gegeven actueel nog geloofd wordt in de reformatorische kerken op exact dezelfde manier als de Calvinistische reformatoren hebben onderwezen, nl. van vergeving en dus wedergeboorte verzekerende betekenis, waarover via het kinderdoopsformulier na de doop daarover gedankt wordt.

Of dat al deze dingen over het algemeen maar een holle frase geworden zijn, waardoor het nu zelfs gewoon is geworden dat kinderen van **ongelovige** ouders tot de doop worden toegelaten.

Nooit heeft Paulus een besneden doch ongelovige, of onbesneden ongelovige, of gedoopte maar ongelovige (dus afvallige) erkent als lid van de Christelijke Gemeente die niet vermaand en na eerste of tweede vermaning (Titus 3:10), bij onbekeerlijkheid afgesneden moet worden van de Gemeente.

Of is beleden ongeloof in Christus niet de grootste ketterij binnen de Christelijke Gemeente?

Dan is de betreffende gemeente geestelijk nagenoeg dood.

Paulus leert niet dat de Gemeente uit een groot deel ongelovigen die nooit Christus als hun zaligmaker hebben beleden bestaat, integendeel!, dat zijn geen broeders en zusters! En dus ook geen 'gemeenschap' geen Gemeente van Christus.

Paulus beschrijft dat als er een ongelovige de Gemeente binnen kwam, op zo'n manier dat het duidelijk blijkt dat deze geen aangenomen lid van de kring der Gemeente/gemeenschap uitmaakte:

📖 1 Korinthe 14:24 *Maar indien zij allen profeteerden, en **een ongelovige** of ongeleerde **inkwame**, die wordt van allen overtuigd, en hij wordt van allen geoordeeld. En alzo worden de verborgene dingen zijns harten openbaar; en alzo, vallende op zijn aangezicht, zal hij God aanbidden, en verkondigen, dat God waarlijk onder u is. Wat is het dan, **broeders**? Wanneer gij samenkomt,..*

📖 2 Korinthe 6:14,15 *Trekt **niet** een ander juk aan **met de ongelovigen**; want wat mededeel heeft de gerechtigheid met de ongerechtigheid, en wat gemeenschap heeft het licht met de duisternis? En wat samenstemming heeft Christus met Belial, of **wat deel heeft de gelovige met den ongelovige?***

Indien men niet door het geloof middels Gods Woord weet van Christus te zijn, zo voldoet men niet aan het apostolische '**indien**' en '**zo**', om (niet langer) tot Abrahams zaad gerekend te worden.

- 📖 Galaten 3:27 *Want zovelen als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan.*
- 📖 Galaten 3:29 *En **indien gij** van Christus zijt, **zo** zijt gij dan Abrahams zaad, en naar de beloftenis erfgenamen.*
- 📖 Galaten 3:7 ***Zo verstaat gij** dan, dat degenen, die uit het geloof zijn, Abrahams kinderen zijn.*
- 📖 Galaten 3:9 *Zo dan, **die** uit het geloof zijn, worden gezegend met den gelovigen Abraham.*
- 📖 Lukas 3:7 *Hij zeide dan tot de scharen, die uitkwamen, om van hem gedoopt te worden: Gij adderengebroedsels, wie heeft u aangewezen te vlieden van den toekomenden toorn? Brengt dan vruchten voort der bekering waardig; **en begint niet te zeggen bij uzelfen: Wij hebben Abraham tot een vader;** want ik zeg u, dat God zelfs uit deze stenen Abraham kinderen kan verwekken.*
- 📖 Johannes 3:6,7 *Hetgeen uit het vlees geboren is, **dat is vlees**; en hetgeen uit den Geest geboren is, dat is geest. Verwonder u niet, dat Ik u gezegd heb: Gijlieden moet wederom geboren worden.*
- 📖 Johannes 8:39 *Zij antwoordden en zeiden tot Hem: Abraham is onze vader. Jezus zeide tot hen: **Indien gij Abrahams kinderen waart, zo zoudt gij de werken van Abraham doen.***
- 📖 Galaten 4:29 *Doch gelijkerwijs toen, die **naar het vlees geboren** was, vervolgde dengene, die **naar den Geest geboren** was, also ook nu.*

Het waren de Rooms katholieken die de toenmalige protestanten vervolgden, in onze tijd zoeken ze toenadering tot elkaar, dat is in het licht van bovenstaande niet verwonderlijk.

Paulus schrijft echter aan al de mensen van **de Gemeente** in Korinthe 'Gij zijt duur gekocht'.

- 📖 1 Korinthe 7:23 ***Gij zijt duur gekocht**, wordt geen dienstknechten der mensen.*

Bij andere Gemeenten, bijv. de baptisten, kan evenwel, net als in kinderdopende 'Reformatorische' Gemeenten ook die gewoonte-dodigheid binnensluipen, zoals ook dwalingen in de Gemeenten van Korinthe en Galaten binnenslopen, volwassen geworden kinderen van ouders die tot deze Gemeenten behoren kunnen zich ook gewoonte of lauwhartig zich laten dopen om bij de Gemeente te blijven behoren, wat leidt tot steeds meer oppervlakkigheid en wereldsgezindheid, als een opium waardoor men lijkt niet bij de 'heidenen' te horen, en dus gerust is.

En dat alles is dus niet iets nieuws, want Paulus moest in zijn tijd al vermanende en onderwijzende brieven schrijven aan de Gemeenten, bijv. de brieven aan de Korintiërs en aan de Galaten, en Jezus via Johannes brieven aan de zeven toch vrij jonge Gemeenten in klein Azie, bijv. aan de Gemeente van Efeze en Sardes:

- 📖 Openbaring 2:4,5 *Maar Ik heb tegen u, dat gij uw eerste liefde hebt verlaten. Gedenk dan, waarvan gij uitgevallen zijt, en bekeer u, en doe de eerste werken; en zo niet, Ik zal u haastelijk bij komen, en zal uw kandelaar van zijn plaats weren, indien gij u niet bekeert.*
- 📖 Openbaring 3:1 *En schrijf aan den engel der Gemeente, die te Sardis is: Dit zegt, Die de zeven geesten Gods heeft, en de zeven sterren: Ik weet uw werken, dat gij den naam hebt, dat gij leeft, en gij zijt dood.*

Zulke vermanende brieven worden niet meer aan de gemeenten geschreven.

Maar hoeveel te meer moet dit wel nodig zijn in onze tijd, waar in vele reformatorische gemeenten mensen bevat zelfs geen belijdend gelovige meer zijn, zich niet aangesproken zullen weten als Paulus hun aanschrijft 'gij zijt duur gekocht', Gemeenten dus waar gelovigen vrij samen met ongelovigen vergaderen.

Het gaat altijd tegen het 'mede-menselijke' gevoel in, om te vermanen en de Christelijke tucht te hanteren, de Christelijke leer en leven is niet naar de mens, (Gal. 1:10-11) de levende kerk heet daarom ook wel 'de strijdende kerk'.

Dode vissen dobberen met de stroom van de kerkelijke gewoonte mee, ook door de onwetendheid en de onverschilligheid t.a.v. Gods Woord, wat zeker niet is naar de Geest der Reformatie.

Zie hierna nog twee voorbeelden geeft uit het leven van Guido de Brés, ook hier wordt gezien dat hij de kerk zoekt te corrigeren en te bestraffen middels hun eigen oude geschriften, om daarmee het gezag en de leer van **Gods Woord** tot gehoorzaamheid aan Christus bóven alles aan te prijzen en te wijzen:

Dispuut tussen een kordelier en Guido de Brés

De kordelier:

Wat Gregorius zegt, zegt hij uit ootmoed. Ik zal u eerdaags opnieuw komen bezoeken, en ik zal voor u de kerkleraars die vóór ons spreken, op papier, zetten. Ik moet nu weg.

Guido:

Daarmee geeft u geen antwoord op Gregorius, wanneer u zegt dat hij zo spreekt uit ootmoed. Want als hij weet dat, Jezus Christus hem heeft aangesteld als algemeen bisschop, is het niet nodig dat hij dat uit ootmoed afwijst en dat hij verfoeit, als nadelig voor de algemene kerk en de eer van de andere bisschoppen. En wat betreft uw zeggen dat u de plaatsen uit de kerkleraars die vóór u spreken, op schrift zult stellen, ik zou veel liever het boek zelf zien, om alle kwaad vermoeden te vermijden. En daarop stond het gezelschap op. wij verlieten elkaar vriendschappelijk. Zij spanden zich erg in om mij te doen geloven wat hun kerk gelooft, **en zo verheffen zij haar boven het gezag van het Woord.** Maar ik zei dat als een engel uit de hemel mij iets anders onderwees dan wat de apostelen reeds onderwezen hebben, hetzelfde zei ik van de kerk; **want de Heilige Schrift moet boven de kerk staan en boven de engelen zelf.** Zo zei ik hun steeds dat als zij mij **uit de Heilige Schrift** konden bewijzen dat de leer die ik heb gepredikt, onjuist is. ik bereid was haar op te geven.⁶

Citaat uit het dispuut tussen de bisschop van Atrecht en Guido de Bres

Betreft: antwoord van Guido aan de bisschop aangaande de verdorvenheid van de parochiale mis:

Want de bedoeling van de Heere Jezus Christus veroordeelt dat alles, zoals Cyprianus, een erg oude leraar en martelaar van Christus, zeer wel onder wijst in brief 3, boek 2, *Ad Caecilius (Aan Caecilius):* 'Als', zegt hij, 'wij in de offerande van Christus niemand dienen te volgen dan Christus, moeten wij voorzeker horen en doen wat Christus heeft gedaan en bevolen te doen. Want Hij zegt in Zijn Evangelie: Zo gij doet wat Ik u gebied, heet Ik u niet meer Mijn dienstknechten, maar Mijn vrienden.' En dat Jezus Christus alleen gehoord moet worden, daarvan heeft de Vader Zelf van de hemel getuigenis gegeven, toen Hij zei:

'Deze is Mijn geliefde Zoon, in Dewelken Ik Mijn welbehagen heb; hoort Hem'.

Daarom, als Christus alleen gehoord dient te worden, moeten wij geen acht slaan op wat een ander vóór ons zal hebben goedgeacht te doen, maar op wat Hij Die vóór allen is, namelijk Christus, als Eerste gedaan heeft.

Want wij moeten de gewoonte van een mens niet volgen, maar de waarheid Gods, aangezien Hij door Zijn profeet Jesaja zegt: *'Tevergeefs eren zij Mij, lerende geboden en leringen der mensen.'* En de Heere herhaalt ditzelfde in het Evangelie, als Hij zegt: **'Gij verwerpt het gebod van God om uw inzetting en traditie in te stellen'** Ook heeft Hij op een andere plaats gezegd: *'Zo wie één van deze minste geboden zal ontbonden en de mensen alzo zal geleerd hebben, die zal de minste genaamd*

⁶ Citaat uit: Gevangen om het evangelie Pag 144-145 St. heruitgave werken Guido de Brés

worden in het Koninkrijk der hemelen.' Als het niet geoorloofd is het minste gebod van alle geboden Gods te ontbinden, hoeveel te minder zal het geoorloofd zijn al deze zo grote, zo voortreffelijke en zo gepaste geboden te overtreden, die behoren bij de sacramenten, zelfs van het lijden des Heeren en van onze verlossing, **of ze door menselijke inzetten en traditie te veranderen in iets anders dan dat waartoe zij door God werden ingesteld.** ⁷

Calvijn over: De uitlegging der Heilige Schrift

Hierop volgt dan het recht om de Schrift uit te leggen. Om dit aan de kerk van hun maaksel te kunnen toeschrijven, voeren de 'bemiddelaars' het getuigenis van Petrus aan, dat de profetie niet van eigen uitlegging is, omdat de profeten niet uit zichzelf hebben gesproken, maar gedreven door de Geest van God. Dit is echter een wijze van bewijsvoering, waarmee zij bij verstandige mensen weinig zullen bereiken, Petrus herinnert ons er aan, dat de profetieën nu evenmin door de scherpzinnigheid van het menselijk verstand kunnen worden verstaan als dit vroeger bij machte is geweest om haar voort te brengen. Hij vermaant ons daarom om te begeren, dat de ware betekenis daarvan ons door de Geest van God worden geopenbaard, gelijk zij ook vroeger van Godswege zijn voortgebracht. Voor eerbied en eigenwaan mag niet de minste plaats worden overgelaten. Maar volgt daaruit nu, dat het recht van uitleg tot weinigen beperkt is?

Zij voeren ook aan, dat aan de kerk de Heilige Geest beloofd is om haar in alle waarheid te leiden en haar alles indachtig te maken wat Christus, geleerd heeft. Verdienen zij echter niet om als huichelaars te worden ontmaskerd, omdat zij intussen aan de kerk ontroven, wat haar door Christus gegeven is? Met de gave der uitlegging rust de Geest des Heeren naar Zijn goeddunken mensen toe tot algemene stichting der kerk. **Degenen nu, die alleen aan de bisschoppen de bevoegdheid toekennen om aan anderen voor te schrijven wat noodzakelijk moet worden onderhouden, dringen niet slechts de betekenis en het gebruik van deze gave terug, maar laten daar helemaal niets van overblijven.**

Het gebeurt menigmaal dat de bisschoppen verstoken zijn van het rechte inzicht in de Schrift. Zij, die ons dwingen om hun voorschriften te onderhouden, geven daarom aan razenden een zwaard in de handen om daarmee de gehele Schrift jammerlijk in stukken te scheuren. Om kort te gaan: **al wie de inhoud der Schrift onderwerpt aan het oordeel van de bisschoppen, zal, doordat de ziel daaruit weggenomen is, niets anders dan het dode lichaam overhouden.**

Wij moeten daarom de slang, die de "bemiddelaars" in dit struikgewas verbergen, naar buiten drijven.

Dit is het nl. waar het hun om te doen is, dat er in de Schrift niets zo vast en duidelijk zal zijn, dat het niet gemakkelijk met één woord op zij geschoven kan worden, wanneer het aan de gehoorde beesten minder welgevallig begint te zijn. ⁸

Tyndale - over de listigheid der mensen om van het Woord weg te drijven, en die daarbij blijven zullen gehaat worden.

'Laat u niet ontmoedigen O lezer, omdat het u verboden is op verlies van leven en goederen, of omdat het vredebreuk is jegens de koning, of verraad jegens Zijne Hoogheid, het woord van uw ziels gezondheid te lezen. **Wees eerder stoutmoedig in de Heer** en troost uw ziel, in zoverre u zuiver bent en een evident toonbeeld bent doorheen zulke vervolging dat dit het ware woord van God is. Welk woord altijd gehaat werd in de wereld, en nooit zonder vervolging was (zoals u ziet in alle verhalen in

⁷ Citaat uit: Gevangen om het evangelie Pag. 129-130 st. heruitgave werken Guido de Brés

⁸ Citaat uit : VERA CHRISTIANAE PACIFICATIONIS ET ECCLESIAE REFORMANDAE RATIO/ "Om de eenheid en vrede der kerk" J. Calvijn, vertaald door Dr. D.I. de Groot, uitg.: H. A. van Bottenburg N.V. – Amsterdam 1953 Pag.: 60-61

de Bijbel, zowel in het Nieuwe als in het Oude Testament), net zoals de zon niet zonder haar licht kan bestaan. En u weet beslist dat de doctrine van de paus niet uit God is, en zo ontvankelijk voor de wereld, en de wereld zo ontvangt, en niets anders zoekt dan de bezittingen van de wereld, en gezag in de wereld, en het heersen over de wereld, en het woord van God vervolgt, en met alle listigheid de mensen van het woord wegdrijft, en met valse en gesofistikeerde redenen hen er bang voor maakt, ja, hen vervloekt en excommuniceert, en hen doet geloven dat zij vervloekt zijn als zij het inkijken, en er slechts is om hen te misleiden, en de blinde krachten van de wereld beweegt om met vuur, water en het zwaard te slaan, allen die het woord aanhangen. Want de wereld heeft het hare lief, en zij haat wat uit de wereld is uitgekozen om God te dienen in de geest. Zoals Christus zei tot Zijn discipelen (Johannes 15): als u van de wereld zou zijn, zou de wereld het hare liefhebben; maar omdat u niet van de wereld bent, maar Ik u uit de wereld heb uitverkoren, **daarom haat de wereld u**" ⁹

(William Tyndale vertaalde als 1e t.b.v. de reformatie de Bijbel in de Engelse volkstaal, en is als martelaar omgekomen nabij Brussel op een brandstapel in 1536)

Drie belijdenisgeschriften van de Nederlandse gereformeerde/hervormde kerk.

Eeuwen na de Gemeente van Rome, waar Paulus eens zijn brief aan schreef, heeft God door Zijn Geest mannen tot Zijn Woord gebracht en geroepen om Zijn Gemeente te zuiveren middels Zijn enige éigen Woord, al voor de 'hervorming' of 'Reformatie' waar Luther en Calvijn wel de bekendste mannen van waren er al mannen zoals John Wycliff, Johannes Hus, Petrus Waldus en Girolama Savonarola die het Zwaard des Geestes hebben mogen bedienen, n.a.v. de reformatie was daar de tachtigjarige oorlog tegen de Spaanse en Rooms Katholieke tirannie, waar o.a. de beeldenstorm een belangrijke aanleiding was, in deze oorlog ontstond in het Calvinistische vluchtelingenstadje Emden de Nederduitse Gereformeerde Kerk, In 1579 werd zij de publieke volkskerk van de Republiek der Zeven Verenigde Nederlanden, in 1816 na de beëindiging van de Franse overheersing werd deze kerk voortaan de Nederlandse Hervormde Kerk genoemd. Deze kerk hield in 1618-1619 de bekende Synode van Dordrecht waarop de Drie Formulieren van Enigheid als leidende belijdenisgeschriften voor de Nederlandse Gereformeerde/hervormde kerk aanvaardt, achterin alle kerkbijbels met berijmde psalmen zijn deze 3 formulieren (Heidelbergse Catechismus, de Nederlandse geloofsbelijdenis, en de Dordtse Leerregels) nog altijd te vinden.

Sinds 1834 zijn er vele van de Hervormde kerk afgescheiden gemeenten ontstaan (inclusief afscheidingen van afscheidingen) maar het bijzondere van al deze van de Nederlandse Hervormde kerk afscheiden gemeentes (inclusief de afscheidingen van afscheidingen) dat ze bijna allen zich beroepen op de bekende drie formulieren van enigheid, zoals de PKN de HHK, CGK, NGK, GGiN, GG, OGG.

Wat is de overeenkomst tussen de Roomse kerk en de huidige Nederlandse hervormde kerk en haar afscheidingen?

Antw.: de afvallige Rooms katholieke kerk kent evenals de Gereformeerden drie oude en belangrijke belijdenis geschriften, ook deze drie oude belijdenisgeschriften uit de katholieke kerk zijn

⁹ Citaat uit William Tyndale, The Obedience of a Christian Man, 1528 (London: Penguin Books, 2000)

opgenomen achter in de Gereformeerde-Bijbelsalmboekjes, te weten: de Apostolische geloofsbelijdenis, de Geloofsbelijdenis van Athanasius, en de Geloofsbelijdenis van Nicea-Constantinopel

De overeenkomst bestaat daarom hieruit: dat de RK en de Gereformeerde kerken beiden hun oude vrijwel zuivere belijdenisgeschriften vereren, en dat na een verloop van tijd de kerkleden de kennis en het geloof in Gods Woord van de opstellers van deze geschriften zijn gaan missen, wat resulteert in een praktijk van: **een geaccepteerd kerklid, maar..**

A. **een belijdend geloof zonder wedergeboorte**

B. **of, een veronderstelde wedergeboorte maar zonder geloof.**

(En deze mogen zelfs als lidmaat meebeslissen in geestelijke zaken zoals bij het aanstellen van ouderlingen.)

Oftewel m.b.t. geval **(A)**, een belijdenis van geloof in Jezus Christus maar zonder een bekering van hart, zonder vurigheid van hart om God te dienen, zoals de Schrift omschrijft:

📖 *2 Timótheüs 3:4,5 Verraders, roekeloos, opgeblazen, meer liefhebbers der wellusten dan liefhebbers Gods; Hebbende **een gedaante van godzaligheid**, maar die de kracht derzelve verloochend hebben. Heb ook een afkeer van deze.*

📖 *1 Johannes 2:3 En hieraan kennen wij, dat wij Hem gekend hebben, zo wij Zijn geboden bewaren.*

📖 *1 Korinthe 5:11 Maar nu heb ik u geschreven, dat gij u niet zult vermengen, namelijk indien iemand, **een broeder genaamd zijnde**, een hoereerder is, of een gierigaard, of een afgodendienaar, of een lasteraar, of een dronkaard, of een rover; dat gij met zodanig een ook niet zult eten.*

📖 *Openbaring 3:15,16 Ik weet uw werken, dat gij noch koud zijt, noch heet; och, of gij koud waart, of heet! Zo dan, omdat gij lauw zijt, en noch koud noch heet, Ik zal u uit Mijn mond spuwen.*

Of anderzijds m.b.t. geval **(B)**, ernstig religieus in leven en kerkgang, precies in een bepaalde leer, maar geen persoonlijk geloof in Christus tot zaligheid, dus bijgelovig kerkelijk als de Roomsena, maar toch een geaccepteerd 'reformatoisch' kerklid, zonder werkelijk 'gereformeerd' te zijn.

📖 *Filippenzen 3:8-9 Ja, gewisselijk, ik acht ook alle dingen schade te zijn, om de uitnemendheid der kennis van Christus Jezus, mijn Heere; om Wiens wil ik al die dingen schade gerekend heb, en acht die drek te zijn, opdat ik Christus moge gewinnen. En in Hem gevonden worde, niet hebbende mijn rechtvaardigheid, die uit de wet is, maar die door het geloof van Christus is, namelijk de rechtvaardigheid, die uit God is door het geloof;*

Voor beide gevallen en alles wat daartussen zit geldt: dat het niet het waar zalmmakend geloof is, veroorzaakt door dwaling in onderwijzing en God verachtende onoprechtheid van eigen hart, hiervan moet de kerk zich afscheiden, zoals ook Artikel 28 van de Nederlandse geloofsbelijdenis onderwijst:

✓ *'onderhoudende de enigheid der Kerk, zich onderwerpende aan haar onderwijzing en tucht, den hals buigende onder het juk van Jezus Christus, en **dienende de opbouwning der broederen**, naar de gaven die hun God verleend heeft, als onderlinge lidmaten van één zelfde lichaam.*

*En opdat dit te beter zou kunnen onderhouden worden, **zo is het ambt aller gelovigen, volgens het Woord Gods, zich af te scheiden van degenen die niet van de Kerk zijn**.'*

Conclusie:

Daarom zijn het geen gereformeerden/hervormden die wel 'de drie formulieren onderschrijven' maar geen broeders en zusters in de Heere Jezus Christus belijden te zijn, het belijden of onderschrijven van deze 3 belijdenisgeschriften is in dat geval hypocrisie, en een dode formaliteit

zoals zelfs een atheïst die kan onderschrijven. En ja, om de Waarheid vervolgden de Rooms katholieken ook indertijd de protestanten.

Levensloop en werk van Guido de Brès.

Guido de Brès (Guy de Bray) (1522-1567) werd geboren in Bergen, Henegouwen en was glazenmaker van beroep. Reeds op jonge leeftijd maakte hij een bewuste keus voor de protestantse geloofsrichting zoals deze door Maarten Luther werd voorgestaan. Later ging hij over naar het calvinisme. Hij heeft Johannes Calvijn verschillende keren ontmoet en studeerde ook geruime tijd aan de academie van Genève waar Calvijn onderwijs gaf.

In de jaren 1552-1556 was hij rondreizend prediker in de Zuidelijke Nederlanden. De gedachten van Luther vonden aanvankelijk veel weerklank in de Zuidelijke Nederlanden, (Gent, Antwerpen, Doornik etc.). Ten slotte moest De Brès naar Duitsland vluchten. Weer later studeerde hij enige tijd in Genève. Rond 1559 was De Brès weer in de Nederlanden. Hij reisde er als calvinistisch prediker rond. In de jaren 1559-1561 deed hij dienst als predikant in Doornik tijdens geheime samenkomsten en vanaf 1566 was hij samen met De la Grange predikant in Valenciennes.

In 1555 publiceerde De Brès al een overzicht van de christelijke leer, genaamd 'Le Baston de la Foy chrestienne' (wapen van het Christelijke geloof). Nadat hij zich nog grondiger had beziggehouden met het reformatorische gedachtegoed, schreef hij 1561 een geloofsbelijdenis, genaamd 'Confession de foy', die vooral moest verduidelijken dat de gereformeerden geen revolutionaire anabaptisten waren. De Nederlandse editie hiervan (Belydenisse des gheloofs), vormde de basis voor de Nederlandse Geloofsbelijdenis (Confessio Belgica).

De belijdenis was vooral bedoeld om Filips II duidelijk te maken dat de calvinisten geen radicale doperse stroming vormden, maar een hervorming in de Bijbelse zin van de Rooms-Katholieke Kerk wilde zijn. Het geschrift was in belangrijke mate beïnvloed door het boek 'De Institutie' van Calvijn en de belijdenis van de Franse hugenoten. De geloofsbelijdenis werd gedrukt bij J. Crespin in Genève.

In de nacht van 1 op 2 november 1561 wierp De Brès zijn 'Confessio Belgica' samen met een begeleidende brief over de muur van de citadel in Doornik waar in die tijd de landvoogdes Margaretha van Parma verbleef, om deze onder de aandacht van de koning te brengen. De landvoogdes heeft een exemplaar ervan gezien.

De eerste Nederlandse uitgave werd begin 1562 in het geheim gedrukt te Emden. Ze zou snel uitgroeien tot gezaghebbende samenvatting van de reformatorische geloofsleer. Het drukken van deze belijdenis zorgde er echter voor dat De Brès uit Doornik moest wegvluchten. Opnieuw leidde hij een bestaan als rondreizend predikant in de geheime samenkomsten van de gereformeerden.

Vanaf 1566 diende De Brès samen met De la Grange als predikant in Valenciennes tijdens geheime bijeenkomsten. In 1566 zou in deze stad de beeldenstorm uitbreken. Dat vormde de aanleiding tot het Beleg van Valencijs in 1567 waarin de Spaanse troepen onder bevel van Filips van Sint-Aldegonde de stad belegerden en innamen. De Brès lukte het hierbij om samen met De la Grange en drie andere vrienden 's nachts uit de stad te ontsnappen.

Enkele dagen na zijn ontsnapping werd De Brès echter gevangengenomen. Hij moest zich voor de Inquisitie in het kasteel van Doornik wekenlang verantwoorden en werd veroordeeld tot de doodstraf door ophanging. Vervolgens werd De Brès naar de gevangenis het Schemerhol van Valenciennes gebracht. Hier schreef hij onder andere een brief aan zijn vrouw Catherine Ramon, een

brief aan de gemeente van Valenciennes en een brief aan zijn moeder. Op 31 mei 1567 vond vervolgens om zes uur in de ochtend de executie plaats door ophanging, voor een mensenmenigte van ruim duizend mensen. Aan de voet van de ladder knielde De Brès neer om er te bidden. Dit werd hem niet toegestaan door de beul. Met ernstige woorden vermaande De Brès vervolgens bovenaan de ladder de aanwezigen om trouw te blijven aan de overheid en standvastig te zijn in de christelijke geloofsleer. Terwijl hij sprak, stootte de beul hem van de ladder af, waardoor De Brès aan de strop stierf op vijfenveertigjarige leeftijd, na een moedige getuigenis en onder grote belangstelling. De Brès liet een vrouw in Sedan achter met vijf kinderen, van wie de oudste zes jaar oud was.¹⁰

Over de Bijbel en het onderzoek der Waarheid.

citaat uit: Christen zijn in het Dagelijks leven, door J.C Ryle.

In het boek Spreuken word gesproken over de Wijsheid in het bijzonder van toepassing op de Schrift: 'Ja, zo gij tot het verstand roept, uw stem verheft tot de verstandigheid; **zo gij haar zoekt als zilver, en naspeurt als verborgen schatten; dan zult gij de vreze des HEEREN verstaan, en zult de kennis van God vinden**' (Spr. 2:3-5).

Dit wonderlijke Boek is het onderwerp waarover ik de lezer van deze verhandeling nu aanspreek. Het is voorwaar geen lichtvaardige zaak wat u met de Bijbel doet.

Ik roep u op, ik vermaan u nu een eerlijk antwoord te geven op mijn vraag, Wat doet u met de Bijbel? Leest u die? HOE LEEST GIJ? (Lukas 10:26) De Bijbel is de enige regel waaraan alle vragen over leer en leven getoetst kunnen worden. De Heere God kent de zwakheid en onvolkomenheid van ons arme, gevallen verstand. **Hij weet dat onze opvattingen over goed en kwaad, zelfs na onze bekering, buitengewoon gebrekkig zijn.** Hij weet hoe listig satan de dwaling een schijn van waarheid kan geven, en het kwaad kan verhullen met geloofwaardige argumenten, zodat het kwade goed lijkt te zijn. Omdat Hij dit weet, heeft Hij ons in zijn genade een onfeilbare maatstaf gegeven voor waarheid en dwaling, goed en kwaad, en Hij heeft ervoor gezorgd dat die maatstaf in een geschreven boek

werd vastgelegd - de Schrift. Niemand kan in de wereld rondkijken en de wijsheid van zo'n voorziening ontkennen. Iemand die lang genoeg leeft, zal tot de ontdekking moeten komen dat hij voortdurend behoefte heeft aan een raadgever en adviseur, een regel voor geloof en leven waarop hij kan vertrouwen. Als hij niet als een beest zonder ziel en geweten leeft, zal hij ontdekken dat hij voortdurend wordt lastig gevallen met moeilijke en verwarrende problemen. Hij zal zich vaak afvragen: Wat moet ik geloven en wat moet ik doen?

Ten aanzien van de leer zit de wereld vol problemen. Het huis der dwaling ligt vlak naast het huis der waarheid. De deur van het ene huis lijkt zozeer op de deur van het andere dat er steeds het gevaar bestaat zich te vergissen.

Als iemand veel leest of reist, zal hij al spoedig tot de ontdekking komen dat er de meest tegenovergestelde opvattingen bestaan onder degenen die zich christenen noemen. Hij zal tot de ontdekking komen dat allerlei personen verschillende antwoorden geven op de belangrijke vraag: 'Wat moet ik doen om behouden te worden?' De rooms-katholiek en de protestant en allerlei sekten zullen allemaal **beweren** dat zij de waarheid bezitten. Ieder van hen zal zeggen dat behoudenis alleen binnen zijn eigen partij te vinden is. Een ieder van hen zal zeggen: 'Sluit u bij ons aan.' Dit is alles zeer verwarrend. Wat moet een mens dan doen?

Als iemand rustig in een klein plaatsje in Engeland of Schotland woont, zal hij al spoedig tot de ontdekking komen dat er zelfs in ons eigen land allerlei tegenstrijdige opvattingen op na gehouden worden. Hij zal al spoedig tot de ontdekking komen dat er onder christenen ernstige meningsverschillen bestaan ten aanzien van belangrijke geloofsartikelen. De een denkt alleen maar aan

¹⁰ https://nl.wikipedia.org/wiki/Guido_de_Br%C3%A8s

kerkelijk bestuur, een ander alleen maar aan sacramenten, erediensten en formulieren, een derde alleen maar aan de prediking van het Evangelie. Kan hij een beroep doen op een predikant? Hij zal waarschijnlijk tot de ontdekking komen dat de ene predikant een bepaalde leerstelling leert, terwijl een ander weer iets heel anders zegt. Dit is alles zeer verwarrend. Wat moet een mens doen? Er bestaat slechts één antwoord op dit probleem. Alleen de Bijbel kan zijn maatstaf zijn. Hij moet niets aannemen en niets geloven wat niet in overeenstemming is met het Woord. Hij moet alle godsdienstig onderwijs toetsen aan één standaard - Komt het overeen met wat de Bijbel zegt? Wat zegt de Schrift? Ik smeeek God dat de ogen van de kerkmensen hiervoor open zullen gaan. Ik smeeek God dat ze preken, boeken, meningen en predikanten meer zullen wegen in de Bijbelse weegschaal en dat ze dit alles zullen beoordelen aan de hand van wat de Bijbel zegt. Ik smeeek God dat zij zullen gaan inzien dat het er weinig toe doet wie iets zegt, of dat nu een kerkvader of een hervormer is, een bisschop of een aartsbisschop, een priester of een ouderling, een aartsdiaken of een deken. Het enige waarop het aankomt is: Is wat er gezegd wordt Schriftuurlijk? Als dat zo is, dan moet het aanvaard en geloofd worden. Als dat niet zo is, dan moet het verworpen en afgewezen worden. Ik vrees die onderworpen aanvaarding van alles wat 'de dominee' zegt, wat onder Engelse kerkmensen zo gebruikelijk is. Ik vrees dat zij zich zonder het te beseffen, evenals de met verblindheid geslagen Syriërs, in de macht van Rome zullen laten voeren (2 Kon. 6:20). O, dat de mensen toch zullen gaan inzien waartoe hun de Bijbel gegeven is! Ik zeg u Engelse kerkmensen dat het onzin is om te stellen, zoals sommigen doen, dat het aanmatigend is om het onderwijs van een predikant te beoordelen aan de hand van het Woord. Als er van de ene kansel dit en van de andere kansel dat geleerd wordt, dan moeten mensen gaan lezen en zelf oordelen. (zie de Bereeërs na, het horen van de apostel Paulus!: Handelingen 17:11) Beide leerstellingen kunnen niet juist zijn en beide dienen getoetst te worden aan het Woord. Ik wil boven alles stellen er nooit vanuit te gaan dat een ware dienaar van het Evangelie er bezwaar tegen zal hebben als al zijn onderwijs aan de Bijbel getoetst zal worden. In tegendeel, hoe meer zij de Bijbel lezen en alles wat hij zegt toetsen aan de Bijbel, hoe meer verheugd hij zal zijn. Een dwaalleraar kan misschien zeggen: 'U heeft het recht niet om uw persoonlijk oordeel uit te spreken; laat de Bijbel aan ons over die in het ambt bevestigd zijn. Een ware dienaar zal zeggen: 'Onderzoek de Schriften, en als ik iets leer wat de Schrift niet zegt, geloof mij niet.' Een dwaalleraar mag uitroepen: 'Luister naar de Kerk!' en: 'Luister naar mij!' Een ware dienaar zal zeggen: 'Luister naar het Woord van God!'

(Tot zover J.C. Ryle)

📖 *Johannes 5:47 Maar zo gij zijn Schriften niet gelooft, hoe zult gij Mijn woorden geloven?*

📖 *Romeinen 15:4 Want al wat te voren geschreven is, dat is tot onze lering te voren geschreven, opdat wij, door lijdzaamheid en vertroosting der Schriften, hoop hebben zouden.....*

📖 *2 Timótheüs 3:15 En dat gij van kinds af de heilige Schriften geweten hebt, die u wijs kunnen maken tot zaligheid, door het geloof, hetwelk in Christus Jezus is. 16 Al de Schrift is van God ingegeven, en is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is;*

Dik Aangeenbrug 2021